

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Činai į visas didesnes vietas patystės atsiskakę protestuodami prieš maskolų pasilegimą Mandžurijos, kurie šiuo metu provincijos dalį elgiai teip, kaip kad Mandžurija prigulėtų Maskolijai. Šiaurinę dalį Mandžurijos gelžkelio saugoja maskoliški kareiviai, urėdai apsidyti maskoliškais urėdininkais, visur matyti, kad čia, Činams prigulincioj provincijoj valdo maskoliai.

Nežinia, ar su tuom protestu Činai atsilieps pats, ar prikabinė kitų. Amerikai labai nepatinka, kad Mandžurijos pietinę dalį valdo japonai, su kuriais konkurencija gana sunki; Amerikai gali nepatikti ir valdymas maskolių šiaurinėje dalyje, nes su maskoliškais viršininkais visgi negalima teip elgtis kaip su činiais. Be abejonės, maskolių valdymas nepatinka ir vokiečiams, nes maskoliai nors jų pramonę menka, kaip gali, teip sunkina vaizbą kitiems kraštam. Ir japonai, be abejonės, geistų, kad maskoliai iš Mandžurijos pasitrauktų, bet jie atvirai negali pasitraukimo reikalauti, nes pats priešingai traktatams, valdo pietinę Mandžurijos dalį. Činams ir patiems nėra naudos kelti protestus, nes jie ir teip iš Mandžurijos neturi naudos. Jau prieš kelerius metus Japonija Mandžuriją buvo gavę maskoliai, kurie, besilegę su gyventojais žiauriai, kaip ir ratė maskoliški biurokratai, su tuo žmonis ir pagimdė chunchukų, sukilėlių ne visada motų, atskirti maskolius nuo kitų, imtaučių, kartais užpuolė ir kitų. Del to paskui Činams leidavo teisintis prieš kitus, laisvę, persipašinėti, nors Činų laisvę nebuvo ir suvaldyti sukilėlių negalėjo, nes visa valdžia buvo maskolių rankose; už maskolių laisvę Činams reikėjo atsakyti, karui kariavusios tautos, taigi maskoliai ir japonai Mandžuriją pasidalino tarp savęs: pietinę dalį japonai, šiaurinę maskoliai, už viską, kas čia neatstiktų, prieš kitus kratus turi atsakyti Činai, nes Mandžurija nėra Činams priguli nors ir ne jie ją valdė.

VOKIETIJA.

Vokietijoj įsėjo aikštėn prigavęs laivyno "priziruotojų. Apšūstų buvo daug kariško laivyno oficerų. Byla buvo perkartinė į miestą Kiel. Teisėjas vienam posėdyj apreiškė, jog prapuolė iš teismo daug paramiančių apkaltnininkų dokumentų. Į liudininkų prirodymai apkaltno daugelį laivyno oficerų. Byla traukėsi mėnesį laiko ir pasibaigė išsiskų išteisinimu apkaltnininkų.

ITALIJA.

Italijoj pasitraukė nuo vietos Gjoliti ministerija, kadangi jos programų nepatirė parlamentas. Karalius priėmė ministrų atsiskaitymą ir paprasė buvusio 1906 metų ministrų pirmininku Sonino sutverti naują ministeriją, bet jam dar nepasisekė sau ministrus surasti. Oficialieskieje prietikiu tarp Austrijos ir Italijos, kurie dėl atsilankymo Italijoj maskoliškojo karo, buvo labai pagėdė, dabar vėl taisosi. Italijos randas stengiasi ne erzinti Austrijos, nes už jos pečių stovi Vokietija. Vieną žymų jenerolą, už kolb, kurioj jis bandė nepilankioj Austrijai pakraipyti aiškinti pasekmes caro atsilankymo Italijoj, karo ministeris tuojau pašalino nuo tarnystos.

VIDURINĖ AMERIKA.

Tasynės Jungtinių valstijų su vidurinės Amerikos respublikos Nicaragua prezidentu Zelaya, dėl susaudoymo dviejų amerikonių dalyvavusių revoliucijoj dar nepasibaigė. Jungtinių valstijų prezidentas Taft apsaukė Nicaraguos prezidentą Zelaya žmogžudžių ir kaipo tokių, žada patraukti atsakomybėn, gal kaipo žmogžudžių pakarti. Bet lengva apsaukti valdovą kokio nors krašto žmogžudžių, galima žadėti jį nubauti, bet kad pažadėjimą išpildyti, reikia tą svetimą valdovą savo rankose turėti, o tai ne lengva. Jeigu Zelaya pamatys, kad jam ar iš revoliucionierių, ar iš amerikonių pusės gresia pavojus, jis ne lauks, kol jį amerikonių pajios, bet dums greičiausiai į Europą, o randa nei mažų Europos viešpatyčių juk neišduos jo Amerikos valdžiai, kad ji nubautų. Nes politieskieje pabėgėliai, sulgy terptautikų teisių, turi turėti prieglaudą ir apgynimą tų kraštų, kur pasilepė. Turbut nei vienas Europos kraštas neišduotų prezidentui Taftui iš Amerikos pabėgusio gubernatoriaus arba ir dar menkesnio urėdininko, tai apie išdavimą prezidento nors mažos respublikos negal but nei kalbos. Turbut prezidentas Taft, nenorėdamas sąvę ant juoko statyti, nei ne drusky reikalauti išdavimo Nicaraguos prezidento net nuo mažos Europos viešpatystės, nes toki reikalavimas jau būtų lauzymu terptautikų teisių, kurių visgi prisilaiko civilizotos tautos. To dėl ir Zelaya, nors už savo žiaurūs darbus išliko užsielno bausmę, bet nereikalauja labai drebėti prieš gaudinimus Jungtinių valstijų prezidento Tafto, jeigu jam pasiseks kuo pabėgti.

ANGLIJA.

Augstesnysis Anglijos butas, taigi lordų butas, didelių balsų daugumu atmetė rando sumanytą ir parlamentu priimtą biudžetį sekantienis metams. Nors nusikalto anglieskieje didžturčiai žemės savininkai, bet ministerija nusprendė paleisti parlamentą ir gaskirti naują rinkimus, kad tauta turėtų rogo parodyti, ar stoji didžturčių, ar parlamento pusėj. Manoma, kad per rinkimus išrinks daugumą liberalų, priešų lordų buto, kad tokių būdų galima bus, jei nepanaikinti su visu ginantį didelių žemės savininkų rėdus lordų butą, tai bent labai susiaurinti to buto privilegijas. Lordų butas Anglijoj atsako Amerikos senatą, kur didelė senatorių dauguma susideda iš milijonierių arba maskoliški viešpatystės tarybai, daugume susidedantiai iš biurokratų. Anglijos tauta, kaip matyti iš laišraščių išsitarimų, no rėtų apsieiti visai be apgincijų didžtonių reikalų, kurie ne kartą neleidžia parlamentu užgirtus žmonėms naudingus sumanymus įvykinti. Besiartinant rinkimams, prasidėjo jau Anglijoj priešrinkimė agitacija. Partijos aiškina savo programas. Moterys kovojančios už savo teises tikisi, kad naujasis parlamentas ir naujoji ministerija bus joms prielankesnė ir kad jų politiskos tiesos bus sulgyintos su vyru tiesomis. Jos todėl šiom tarpu susilaiko nuo demonstracijų.

Belgijos pareikalavo išdavymo pakeitimo, bet Belgija atsakė, jog čia yra rando istaiga, todėl ir urėdininko prasižengimas yra politiskos, o tokių kiti kraštai neišduos, ter Belgijos ir Amerikos nega patiskio traktato, kuris leistų politiskus prasižengimus išduoti. Ir tokiu atsakymu Amerika turėjo pasigandinti, nors Belgija maža Europos viešpatystė, bet verst ją išduoti pabėgėlį Ameriką neišdrus, nes tasyk už Belgiją būtų užstojusios tvirtesnės ir už Ameriką viešpatystės.

Bet Amerikos prezidentas Taft gaudina tik silpnas vidurinės Amerikos respublikas, prieš tvirtesnes pats muslenkia. Juk antai Maskolijoj be teismo revoliucijos laike sedėjo kalėjime ne vienas amerikonas, ne vienas ir gaudė. Tai kodėl Taft prieš Maskolijos carą nevertoja panašų gaudinimą, kurie gal ne vieną ypata būtų no kartuvių išgelbėję. Bet Amerikos randas su tvirtais apsieina mandagiai, jeigu toki smaugia Amerikos užkūsus, jos randas nuoduoda nematys; priešingai, Amerikos valdžios suėmė ir norėjo grąžinti maskoliškų šnipų nurodomus politiskus prasižengimus. Ne vienodų saiku mat visiems saikuojama.

IS KRUONIŲ.

Trakų pav.

Viskas gerai uždėję, tik bulvės ne; viską gerai nuėmė. Dang rugių kirmėlės iskiro, reikėjo atarti. Del sausumo rudens rugienos liko neartos.

Apvlinkėje yra daug valdžios misky. Šia vasarą buvo juos užpuolusios estų kirmėlės. Dabar konduktorius įsėjo, kur kiaušinių pridėta. Nukirtus medį ir nukutus viršūnę, atramė po kelias dešimtis lizdų. Žiemą ištarta iskerstis visą jautą malkas ir tarp didelių iki 8 verskų iskerstis linijas. Sugadinta apie 900 dešimčių.

IS KAUNO.

Kauno pabrėžė, kaip raso, darbai einą gero. Pas Tilmaną kai kurie gauna darbo iki 7 val. vakaro; Smidta pabrėžė, kaip pradės dirbti po 5 dienas į savaitę; tigi šiol tedirbo tik keturias dienas.

IS KEDAINIŲ.

Kauno pav.

Nuo botų ir prabėgusių šetų, koje Kedainių apygardoje, šia dieną lietuviai nebūti jokios vietos ne savo parapijos bažnyčioje. Šiandieną čionai matome "placovką" lenkų, lenkelių ir įvairių jų pataikymų, o lietuvių, tikrų krašto gyventojų ir savininkų jų nei buti nėra: jau bagia skambėti jų kalba bažnyčioje.

AUSTRALIJA.

Australijoj užgimė angliakasių streikai. Nors Australijoj ant rando darbininkai turi didesnę negu kitur įtekę, bet užginus streikui ir čia pasirodė, kad randas ne visada stoja darbininkų pusėj. Dabar mieste Sydney likosi sutarė, tuotai du vadovai darbininkų organizacijos Northern Miners Federation, prezidentas jos Bowling ir sekretorius Brennan. Bet pastaciaus kaučija, jie likosi paleisti. Jiedu apkaltni už sukalbį prieš dabartinę tvarką.

IS LIETUVOS.

IS VILNAUS.

Baronas Ginzburgas gavęs leidimą susaukti Vilniuje gruodžio mėnesį 3 m. moterų pramonės mokyklų atstovų suvažiavimą.

Vilniaus gyventojai pagal tikėjimą skirstosi šiteip: katalikų 59945 žmonės (vyru — 30178, moterų — 29767), stačiatikių — 31520 žmonių, žydų — 71066, liuterių — 1780, kalvinų — 239, senatikių — 1100, mahometonų — 3442, karaimų — 177 ir armėnų — 5.

Užmūs čia miesto elektrikos stoties viršininką, inžinierių Tepermaną, 28 metų. Užmūsėjas — tos pačios stoties darbininkas Zlekovas.

IS VIDENISKĖS.

Vilniaus gub.

Niekur nėra, regis, tokio tamsaus kampo kaip pas mus. Miestelis menkas, toli nuo didesniųjų čia nėra nė stoties, nė valstybės.

rašinės. Tikrai stovi viena mokykla, bet ir ten vien rusiskai mokoma, nes mokytojas rusas. Lietuvių mokytojo žmonės nereikalauja. Su vaikais jie kalbasi lenkiškai. Mat buk su lietuviškąja toli nevažiuosiu, o su lenkiškąja mano visą pasaulį apvažiuoti. Labai žmones sulenkino čia gyvenęs pirmiau kun. Grybūskas, kuris per 35 metus niekieno visą, kas tik yra lietuviško. Tikrai dabar, ačiū Dievui, susilaukėm kunigo lietuvių, kuris savo gražiais pamokslais su Dievo pagalba gal apšvies tuos tamsuosius.

Žiemos metu mūsų miestelėnai visus vakarus praleidžia pas "Altuką". Nei laikraščių, nei knygų nieks neskaito. Nors pas vargonininką yra daug knygelių, bet nei vienas miestelėnas neatejo jų pasiskaityti. Jei bent iš sodžiaus katras atsiranda.

IS KRUONIŲ.

Trakų pav.

Viskas gerai uždėję, tik bulvės ne; viską gerai nuėmė. Dang rugių kirmėlės iskiro, reikėjo atarti. Del sausumo rudens rugienos liko neartos.

Apvlinkėje yra daug valdžios misky. Šia vasarą buvo juos užpuolusios estų kirmėlės. Dabar konduktorius įsėjo, kur kiaušinių pridėta. Nukirtus medį ir nukutus viršūnę, atramė po kelias dešimtis lizdų. Žiemą ištarta iskerstis visą jautą malkas ir tarp didelių iki 8 verskų iskerstis linijas. Sugadinta apie 900 dešimčių.

IS KAUNO.

Kauno pabrėžė, kaip raso, darbai einą gero. Pas Tilmaną kai kurie gauna darbo iki 7 val. vakaro; Smidta pabrėžė, kaip pradės dirbti po 5 dienas į savaitę; tigi šiol tedirbo tik keturias dienas.

IS KEDAINIŲ.

Kauno pav.

Nuo botų ir prabėgusių šetų, koje Kedainių apygardoje, šia dieną lietuviai nebūti jokios vietos ne savo parapijos bažnyčioje. Šiandieną čionai matome "placovką" lenkų, lenkelių ir įvairių jų pataikymų, o lietuvių, tikrų krašto gyventojų ir savininkų jų nei buti nėra: jau bagia skambėti jų kalba bažnyčioje.

AUSTRALIJA.

Australijoj užgimė angliakasių streikai. Nors Australijoj ant rando darbininkai turi didesnę negu kitur įtekę, bet užginus streikui ir čia pasirodė, kad randas ne visada stoja darbininkų pusėj. Dabar mieste Sydney likosi sutarė, tuotai du vadovai darbininkų organizacijos Northern Miners Federation, prezidentas jos Bowling ir sekretorius Brennan. Bet pastaciaus kaučija, jie likosi paleisti. Jiedu apkaltni už sukalbį prieš dabartinę tvarką.

IS LIETUVOS.

IS VILNAUS.

Baronas Ginzburgas gavęs leidimą susaukti Vilniuje gruodžio mėnesį 3 m. moterų pramonės mokyklų atstovų suvažiavimą.

Vilniaus gyventojai pagal tikėjimą skirstosi šiteip: katalikų 59945 žmonės (vyru — 30178, moterų — 29767), stačiatikių — 31520 žmonių, žydų — 71066, liuterių — 1780, kalvinų — 239, senatikių — 1100, mahometonų — 3442, karaimų — 177 ir armėnų — 5.

Užmūs čia miesto elektrikos stoties viršininką, inžinierių Tepermaną, 28 metų. Užmūsėjas — tos pačios stoties darbininkas Zlekovas.

IS VIDENISKĖS.

Vilniaus gub.

Niekur nėra, regis, tokio tamsaus kampo kaip pas mus. Miestelis menkas, toli nuo didesniųjų čia nėra nė stoties, nė valstybės.

zių amžinyjū" — gali išgirsti ir "nie rozumien". Bet ką sau mano lenkeliai taip nežmoniška skriaudami ir erzindami lietuvius? Ar gi jau lietuviai toki šventi, kad jų tarpe negali atsirasti karštagalių "didvyrių", kurie, pamėgdžiodami pavelsk "bitnėj szlachty" karių, iš savo pusės pradės grumoti akmenimis, arba ir stačiai langus ir makuks savo priešų daužyti. Blogas pavelsklas daugelį patrukia.

Bleberio Zentės.

("Saltinis").

IS AKNISTOS.

Ezerių pav.

Ačiū Dievui ir mes, aknietčiai, sulaukėm savo dykklės mokyklon (ministerijos) lietuvių mokytojus, da jauno vyro, 23 m., bet jau su šeimyna. Regis gali buti darbus žmogus.

Dabar furime tris mokytojus: užveidėtoją latvi stačiatikį ir pagelbininkus: lietuvi kataliką ir latvi liuterionį. Mokiųjų jau yra 182 vaikinų ir mergaičių, tik nelaimė, kad mažam miestelyje dauguma jų, negalėdami gauti gulamųjų kambarių, priversti yra vaikščioti kardinamo namo 5-6 viortus.

Rugpjūčio 28 d. valščiaus sueiga (garbė keičims šviesesniems vyrams) nutarė pagelbininkams mokytojams primokėti kasmet po 60 rub. kambario pasisamdymui. Taip pat valščiaus sueiga buvo nutarusi imti po 10 rub. už svetimo valščiaus mokinį. Nežinau, ar gerai taip nutarta, ar ne, bet užveidėtojas to nesilaiko: daug pašalinį priima mokyklon, o savienis pritrūkta vietos, iš to tarp jo ir valščiaus prasidėjo nesutikimai.

At — is.

("Saltinis").

IS UZPALIŲ.

Ukmergės pav.

Čionai yra monopolis ir dvi aludų, o slapti nestikskatoma. Sventadienį girtuokliai užpildinėja žmones. Taip spalį 4 d. užvažiavim vakare Svedas kunigių iš atlaidų Butiškių sodžiui pastojų keli bernaičiai kelia ir reikalavo duoti jiems arklus pas mergas važinoti; tik kada kunigas pagrasino sovintu, tai atstojo. Spalį 11 d. vienas išgėręs perdūrė žydniškorioj soną. Policija tą norėjo suimti, ale kiti užsistoję ir taip įnirino, kad tik akmenį po miestelį vimbė. Išsislapstė ir policija ir viskas. Labai dailūs mūsų jaunimo darbai, nėra ko! Zolėvaris su Kl — es Kaziu.

("L. U.").

IS SUBACIAUS.

Ukmergės pav.

Pabaigoje rugpjūčio mėn. miestelyje atidarė gr. Zubovien traktierne. Pardavinėtojas Jonas labai patinka žmonėms, nes parodo "stebuklus": kortomis, burbuliais, noperskais, skarelėmis, spējavo, jog dabar paskutiniu laiku, parapijos bažnyčioje kaip ir miestelyje lietuviams beveik nei išsižioti neduodama. Keletas rėksnių, iš miestelėnų, būtent kurpiai, siuveljai, alinij, vėpinių ir kitokių sankrovų savininkai, valdininkai, keletas Kedainių rašinių, daug su paprastais miestelio dykumais, pasisavino sau bažnyčios globėjų ir šeimyninkų pareigas ir užvedė joje bemaž tokią tvarką kaip savo alinėse ir traktierinėse. Lietuviams kajniečiams užgiedojus, pradeda rėkti lenkiškai, kelia bažnyčioje ir ties bažnyčia triukšmą, "skandalą", grumoją duosia kunigams, išduosią jiems langus etc. etc. O klebonas, nors jį lenkai, žinoma, apsaukia, kaipo smarkiausį litvomaną, sėdi kaipo pelė po šlota ir tik klausosi, ar nevažga jo langai. Jisai, kaip ir visi tos apygardos kunigai (Apitankyje, Sventibrastyje, Datave, Labunavie, Vandžiogaloje etc.), tiek yra lenkų įbaugini (terrorizuoti) ir taip bijo, lietuviams budami, užsitraukti lietuvių vardą, kad nei namie nekaltba lietuviškai, nei su savo, nei su bažnyčios tarnais. Jų klebonijose tarės, "Tegul bus pagarbintas" nelabai tesitike, ypač nio gaspadių ir bažnyčios tarnų, isgirsti padorų lietuvišką "ant am-

gelio, bet Belgija atsakė, jog čia yra rando istaiga, todėl ir urėdininko prasižengimas yra politiskos, o tokių kiti kraštai neišduos, ter Belgijos ir Amerikos nega patiskio traktato, kuris leistų politiskus prasižengimus išduoti. Ir tokiu atsakymu Amerika turėjo pasigandinti, nors Belgija maža Europos viešpatystė, bet verst ją išduoti pabėgėlį Ameriką neišdrus, nes tasyk už Belgiją būtų užstojusios tvirtesnės ir už Ameriką viešpatystės.

Bet Amerikos prezidentas Taft gaudina tik silpnas vidurinės Amerikos respublikas, prieš tvirtesnes pats muslenkia. Juk antai Maskolijoj be teismo revoliucijos laike sedėjo kalėjime ne vienas amerikonas, ne vienas ir gaudė. Tai kodėl Taft prieš Maskolijos carą nevertoja panašų gaudinimą, kurie gal ne vieną ypata būtų no kartuvių išgelbėję. Bet Amerikos randas su tvirtais apsieina mandagiai, jeigu toki smaugia Amerikos užkūsus, jos randas nuoduoda nematys; priešingai, Amerikos valdžios suėmė ir norėjo grąžinti maskoliškų šnipų nurodomus politiskus prasižengimus. Ne vienodų saiku mat visiems saikuojama.

IS KRUONIŲ.

Trakų pav.

Viskas gerai uždėję, tik bulvės ne; viską gerai nuėmė. Dang rugių kirmėlės iskiro, reikėjo atarti. Del sausumo rudens rugienos liko neartos.

IS KAUNO.

Kauno pabrėžė, kaip raso, darbai einą gero. Pas Tilmaną kai kurie gauna darbo iki 7 val. vakaro; Smidta pabrėžė, kaip pradės dirbti po 5 dienas į savaitę; tigi šiol tedirbo tik keturias dienas.

IS KEDAINIŲ.

Kauno pav.

Nuo botų ir prabėgusių šetų, koje Kedainių apygardoje, šia dieną lietuviai nebūti jokios vietos ne savo parapijos bažnyčioje. Šiandieną čionai matome "placovką" lenkų, lenkelių ir įvairių jų pataikymų, o lietuvių, tikrų krašto gyventojų ir savininkų jų nei buti nėra: jau bagia skambėti jų kalba bažnyčioje.

AUSTRALIJA.

Australijoj užgimė angliakasių streikai. Nors Australijoj ant rando darbininkai turi didesnę negu kitur įtekę, bet užginus streikui ir čia pasirodė, kad randas ne visada stoja darbininkų pusėj. Dabar mieste Sydney likosi sutarė, tuotai du vadovai darbininkų organizacijos Northern Miners Federation, prezidentas jos Bowling ir sekretorius Brennan. Bet pastaciaus kaučija, jie likosi paleisti. Jiedu apkaltni už sukalbį prieš dabartinę tvarką.

IS LIETUVOS.

IS VILNAUS.

Baronas Ginzburgas gavęs leidimą susaukti Vilniuje gruodžio mėnesį 3 m. moterų pramonės mokyklų atstovų suvažiavimą.

Vilniaus gyventojai pagal tikėjimą skirstosi šiteip: katalikų 59945 žmonės (vyru — 30178, moterų — 29767), stačiatikių — 31520 žmonių, žydų — 71066, liuterių — 1780, kalvinų — 239, senatikių — 1100, mahometonų — 3442, karaimų — 177 ir armėnų — 5.

Užmūs čia miesto elektrikos stoties viršininką, inžinierių Tepermaną, 28 metų. Užmūsėjas — tos pačios stoties darbininkas Zlekovas.

IS VIDENISKĖS.

Vilniaus gub.

Niekur nėra, regis, tokio tamsaus kampo kaip pas mus. Miestelis menkas, toli nuo didesniųjų čia nėra nė stoties, nė valstybės.

zėlis nei nežinojo, kad bus Uteinoje paroda.

Dovanos buvo skiriamos vienk tiek sodiečiams, nors mažai jų padarodoje ir dalyvavo. Pirmąją dovaną — 10 rub. ir aviną 7 rub. vertės (kurį dovanojo p. Balcevičius) — gavo už kumelę (driganą) uk. Banys iš Debeikių par. uk. Katinas iš Užduvarių už jauti akmenimis, arba ir stačiai langus ir makuks savo priešų daužyti. Blogas pavelsklas daugelį patrukia.

Bleberio Zentės.

("Saltinis").

IS AKNISTOS.

Ezerių pav.

Ačiū Dievui ir mes, aknietčiai, sulaukėm savo dykklės mokyklon (ministerijos) lietuvių mokytojus, da jauno vyro, 23 m., bet jau su šeimyna. Regis gali buti darbus žmogus.

Dabar furime tris mokytojus: užveidėtoją latvi stačiatikį ir pagelbininkus: lietuvi kataliką ir latvi liuterionį. Mokiųjų jau yra 182 vaikinų ir mergaičių, tik nelaimė, kad mažam miestelyje dauguma jų, negalėdami gauti gulamųjų kambarių, priversti yra vaikščioti kardinamo namo 5-6 viortus.

Rugpjūčio 28 d. valščiaus sueiga (garbė keičims šviesesniems vyrams) nutarė pagelbininkams mokytojams primokėti kasmet po 60 rub. kambario pasisamdymui. Taip pat valščiaus sueiga buvo nutarusi imti po 10 rub. už svetimo valščiaus mokinį. Nežinau, ar gerai taip nutarta, ar ne, bet užveidėtojas to nesilaiko: daug pašalinį priima mokyklon, o savienis pritrūkta vietos, iš to tarp jo ir valščiaus prasidėjo nesutikimai.

At — is.

("Saltinis").

IS UZPALIŲ.

Ukmergės pav.

Čionai yra monopolis ir dvi aludų, o slapti nestikskatoma. Sventadienį girtuokliai užpildinėja žmones. Taip spalį 4 d. užvažiavim vakare Svedas kunigių iš atlaidų Butiškių sodžiui pastojų keli bernaičiai kelia ir reikalavo duoti jiems arklus pas mergas važinoti; tik kada kunigas pagrasino sovintu, tai atstojo. Spalį 11 d. vienas išgėręs perdūrė žydniškorioj soną. Policija tą norėjo suimti, ale kiti užsistoję ir taip įnirino, kad tik akmenį po miestelį vimbė. Išsislapstė ir policija ir viskas. Labai dailūs mūsų jaunimo darbai, nėra ko! Zolėvaris su Kl — es Kaziu.

("L. U.").

IS SUBACIAUS.

Ukmergės pav.

Pabaigoje rugpjūčio mėn. miestelyje atidarė gr. Zubovien traktierne. Pardavinėtojas Jonas labai patinka žmonėms, nes parodo "stebuklus": kortomis, burbuliais, noperskais, skarelėmis, spējavo, jog dabar paskutiniu laiku, parapijos bažnyčioje kaip ir miestelyje lietuviams beveik nei išsižioti neduodama. Keletas rėksnių, iš miestelėnų, būtent kurpiai, siuveljai, alinij, vėpinių ir kitokių sankrovų savininkai, valdininkai, keletas Kedainių rašinių, daug su paprastais miestelio dykumais, pasisavino sau bažnyčios globėjų ir šeimyninkų pareigas ir užvedė joje bemaž tokią tvarką kaip savo alinėse ir traktierinėse. Lietuviams kajniečiams užgiedojus, pradeda rėkti lenkiškai, kelia bažnyčioje ir ties bažnyčia triukšmą, "skandalą", grumoją duosia kunigams, išduosią jiems langus etc. etc. O klebonas, nors jį lenkai, žinoma, apsaukia, kaipo smarkiausį litvomaną, sėdi kaipo pelė po šlota ir tik klausosi, ar nevažga jo langai. Jisai, kaip ir visi tos apygardos kunigai (Apitankyje, Sventibrastyje, Datave, Labunavie, Vandžiogaloje etc.), tiek yra lenkų įbaugini (terrorizuoti) ir taip bijo, lietuviams budami, užsitraukti lietuvių vardą, kad nei namie nekaltba lietuviškai, nei su savo, nei su bažnyčios tarnais. Jų klebonijose tarės, "Tegul bus pagarbintas"

kad ant knygu yra pažymėta, jog jos Rusijoj išleistas. Prokuroras kaltino, kad Rudaitis kaip matyt iš parodymo žandary, ir pirmiau buvo politiškai neistiekimas, kad pažymėta knygos leidimo vietai negalima pasitikt, nes tankiau- siai, girdi, priešingai vyrausybėi knygos buna pažymėta, jog spau- dinta kokioj Maskvoj ar kitam Ru- sijos mieste o po teisybei jos spau- dinta užrubežyje. Teismas Rudai- tį nuteisė 1 metams ir 3 mėnesiams į tvirtovę, priskaitydama jam 6 mėnesius atsidėtas pirm bylos. Gynė jį teismo paskirtas advokatas Zablockis.

Lindinukas.

("Lietuvos Žinios").

ADVOKATO GILERSONO BYLA.

Advokatas Gilersonas liko pa- trauktas teismui už tai, kad prieš porą metų Balstogėje, gindamas žydų reikalus teisme dēlei 1906 metų žydų žydinių, pasėkės la- bai aštrią prakalbą. Tarp ko kito jis buv prastitęs, kad greičiau Rusijoje įvyktų tokią respublika (valstybė be caro), kokia buvusi Novgorode senovėje. Už šituos žodžius labiausiai ir kaltino Giler- soną. Jo ginti atvažiavo advoka- tai iš visų Rusijos advokatų są- jungų; buvo jų apie 10. Mat ad- vokatams šita byla labai svarbi. Iki šiol nei vienoje valstybėje nei vienas advokatas nebuvo kaltina- mas ir baudžiamas už jo kalbą teisme. Nuteisus dabar Gilersoną, kitu kartu jau teismas drąsiai ga- lėtų patraukti teismui advokatą už jo kalbą. Advokatai butų didžiai varžomi ginant savo klientus (tei- siamuosius).

Nežiūrint į tai, kad Gilersoną gynė geriausi Rusijos advokatai, tačiau teismas nuteisė Gilersoną atsidėti vienus metus kalėjime (tvirtapilėje). Advokatai labai nusiminė.

("Saltinis").

AR REIKALINGOS LIETUVAI DIRBTUVĖS.

Visi Lietuvos laikraščiai ragina žmones prie pagerinimo ūkio, ma- nydami, kad tik tokiu būdu pa- kils mūsų tėvynės gerovė. Taip ragindami, tikisi, kad kitos šalys išsės iš mūsų gausiai užderėjusių javus ir gražius gyvulius, o mums atsiųs daugybes pinigų. Bet tik mūsų turiai, eidami per kelias ran- kas, kurios nori, kad ir jose kiek liktų ir kehaudami į tolimą keli- nę, kuri taipgi dykai neapsieina, lietuviui duoda neperdidelį pelną. Mano nuomone, pagerinti lietuvių buvį, prie ūkio reikalinga dar pramonija, dirbtuvės. Tuokart ir ūkio produktai, sunaudojami ant vietos ir paimti beveik iš pirmų rankų, duotų kraštui, gali sakyt, dvigubą naudą, o kai kurie daik- tai, kurie paprastai vedant ūkį, šiaip išimti, pasididins reikalavi- mams, būtų sunaudojami. Įvedus į kraštą naujus kultūros išradimus ir reikalavimai kiekvieno piliečio padidėtų. Taipgi skaitlius pilie- čių turėtų būtina pasukti, nes, vie- na, sumažėtų išsivystę mūsų tau- tiečių kituosiu kraštui, ir dau- gumas išėjusių, kurie tik dūsavja, kad greičiau galėtų pasiekti savo kraštą, grįžti atgal. Dabar gi traukia mūsų taučius į ten nau- ją kultūrą, didesnis ir dažniau ap- mokamas uždėdaris ir smagus, lin- kas draugų ratelėje gyvenimas; gyvenimas kaimo skrym, ypač kai kuriems iš jaunesnių pagal jų platesnį ir pilną svajonių būdą, yra vienodas ir nuobodus.

Prie dirbtuvių gi darbininkai, turėdami pelningesnę ir liuosnais valandomis kuopoje liksnį gyve- nimą, nereikalauj skrajoti po sve- tijas šalis. Ir Lietuvos intelligen- tija lengviau galėtų tarpe sutrauk- ty prie dirbtuvių darbininkų va- rytį sveikos kultūros ir tautiško susipratimo darbą.

Mėgstą gi kaimo ramesnį gy- venimą darbininkai, prie geresnio ūkininkų pelno, turėdami gerą už- darbį, liktųsi ant ūkio.

Be to ūkis pasidarytų pelnin- gesnis, kad dirbą prie jo, turėda- mi apylinkė dirbtuvę, nematomi, tartum, neatjauzdami, išmokyti branginti laiką, kurio daugelis da- bar ūkiuose tuščiomis praleidžia- ma. Pirmiausia išmokyti branginti laiką darbininkai dirbtuvėse, kur judėjimas masinių kiekvienoje va- landėje brangiai atsieina; paskui apylinkiniai gyventojai, o toliau ta- paprotis pamazi išsiplatinę ir po visą kraštą.

Dabar daugelis lenkų dvarininkų vargina be galo mūsų žmones. Esant gi netoli dirbtuvė, turėtų le- arba duoti geresnį užalginį savo tuvaitei

dvarikiams, arba vieni sau savo dvarė pasilikty.

Išdirbiniai taipgi duotų gerą pelną, išpardžių ypatingai suvar- toja but ant vietos, kaip ta mate- rijos, cukrus, odos, kailiai, kai kurie išdirbiniai geležies, degtukai ir kiti, aprūpiną kasdieninį vietinių gyven- tojų gyvenimą. Toliau, sustiprė- jus kiek ekonomiškai, pasididins reikalavimams ir paaiskėjus jiems, galima steigti dirbtuves didesnes ir puikesnias dirbtuves, kurie reika- laujami ne tik toj pačioj šalyj, bet butų gabenami ir toliau. Kaip žmogus tvirtai stovi ant abiejų kaju, taip ir šalis, jeigu nori susti- prėti, turi remti save ant dviejų ka- lybių: produkcijos ir konsumpcij- os. O kad ir atliks kuriam nors sąnarinį kiek nuo konsumpcijos, tuokart, turėdamas iš savo šalies už- laikymą ir pelną neprivertas var- gu ir tokiu būdu galėdamas ka- da nori ir kam neri parduoti, — gautų ir kainą tinkamą. Tik kad visi kurie užmąnytą darbą supran- ti ir turi pradžia tam tikrą sutarę keli, metę šalin lietuvišką neran- gumą, užvestų dirbtuves daiktų, kurie reikalaujami mūsų krašte, o gausių vasių umai susilauktų. Matom kitačiai, iš toli atėję, nežinodami, kaip jiems pas mus seksis, įsitaisę dirbtuvėse iš jų išgyvena dar ir pralobsta; ko gi mes tarpe savųjų turim bijoti ne- pasisekimo?

Meškutis.

("V-tis").

IS RYGOS.

Už streiką prie geležkelio buvo patraukta teismui 105 Ry- gos - Orlo geležkelio val- dininkai. Bylos nagrinėji- mas prasidėjo Rygoje spalio 23 d., pasibaigė lapkričio 5 d. Na- grinėjo Peterburgo teismo rumas Pasmerkta 60 ypatų nuo 1 mėn. 10 d. iki 3 metų tvirtovės. Tame skaičiuje ir 4 lietuviai: Mežinskis, Jasiukėnas, Pakarklis ir Petru- šiauskas. Geriausias kalbas laikė advokatai: Pereverzev, Bernštai ir kun. Mansirev.

LAISKAS Į VISUOMENĖ.

20tą d. šio mėnesio užsibaigė mūsų buvusio atstovo Stasinsko, Gudavičiaus, Kumelio, Kupsto ir Povyliaus byla. Senatas paliko jų kasaciją be pasekmės, ir jiems pa- reis atsidėti po 1 metus tvirtovės. Galima buti įvairių pažiūrų kas- link jų veikimo, bet tai neužginči- jama, jog jie buvo visuomenės siųsti ginti jos reikalus ir jog jie tuos visuomenės reikalus sten- gėsi taip tuo-geriausiai ginti, kaip jiems persitikrinimas ir sąžinė ro- dē. Užtat pakliuvus jiems į ne- laimę dēlei savo, kaip atstovų, darbo, visuomenė privalo, kaip ga- lėdama, palengvinti jiems tos ne- laimės sunkumą. Šitame reikale turi būti šalin atmetas pažiūrų ir partijų skirtumas. — Pinigiska pagelba turi plaukti iš visos Lietu- vos ir nuo visokio padėjimo ir luomo žmonių.

Kiti laikraščiai prašomi šį lai- ską perspaudinti.

X.

("Lietuvos Žinios").

IS LATVIJŲ GYVENIMO.

Tamsūs debesiai užsitraukė ant pradedamosios latvių mokyklos. Dabar Rygoje vadovaujant švie- timo apskrčio globėjui eina pra- dedamųjų mokyklų inspektorių ta- rybos. Apie ką ten jie susirinkę tariasi ir ką nutaria, viešai nėra skelbiama, jeigu neskaityti tokių klausimų kaip pailginimas vaikams mokyklo iki 4 žiemų ir padidimas mokytojų algos (žinoma už pi- nigus valstiečių, kurie tik ir už- laiko valstiečių mokyklas). Tačiau iš šalies girdėti, kad susirinkusių inspektorių norima atmainyti bu- vusio švietimo apskrčio globėjo Lievsinō cirkuljaras apie leidimą per dvi žiemi pradedamos moky- klose mokyti mokslą vietinėmis kal- bomis (latvių, estų ir vokiečių kalb.). Kad tas didžiai apskūks apšvietimą tarp latvių, labai su- prantama. Todėl pasklydęs gan- das apie panaikinimą to cirkulja- ro didžiai įsijudino latvis. Įdo- nu, kaip tada pasielgs vokiečiai dvarininkai, kurie tap visuomet didžiausios savo nuopelnais dēlei krašto mokyklų.

J. Galdinas.

("Lietuvos Žinios").

IS PETERBURGO.

Spilų 24 d. Peterburge dviejų lietuvių draugijų buvo surengtas vakaras. Vaidino "Ameriką Pirty- jai", atlikta vidutiniskai. Gaila, kad nebuvo choro, kurio visi taip lau- kė. P. Petrauskis ir p. Av- deičius padainavo keletą lietuviš- kų dainelių: "O! tu saule, sau- sūnė, Ašaros graudžios", "Mūs lie- tuvių kalbą vidutinėse mokyklo- se, tai Volfo globėjo ruošėsi ir

Petrauskio, publikai taip patiko, jog plojimų rankų ir šaukimui "bis" nebuvo nei galo.

Cia prie Katedros ir prie šv. Kotrynos bažnyčių parduvinėjama šie laikraščiai: "Lietuvos Ūkinin- kas", "Viltis", ir "Vienybė", taip- gi parduvinėja ir lietuviškas kny- gutes, kurių nuo balandžio lig- rugės mėnesiui parduota už 90 rub. Parduvinėjimu užsiima lat- viai, kurie, žinoma, parduvinėja tik dėl pelno. Užtat gerai ir plė- sia: už "L. U." numerį ima 9 ir 10 kap, už "Viltį" 5 ir 6 ir už "Vienybę" 5 kap. (žinoma iš ne- žinančių). Knygų pasiskaitymui galima gauti taipgi lietuviškame knygyne prie šv. Kotrynos bažny- čios, tik gaila, kad ten per mažą knygy svetliško turinio.

Cypranukas.

("Lietuvos Žinios").

IS ODESOS.

Lietuvių čionai sulgę bažny- tinės statistikos yra maždaug apie 6-7 tūkstančius. Daugumas jų beveik visiskai pavirto į gyvą spė- kų ir gyvena vien tik gyvulių jaus- mais ir pasielgimais.

Apviesienųjų gi saujalė, tarp jų žymia vietą užima moksleiviai. Tos saujalės dalies rūpesniui 1906 metais tapo įsteigtas "Lietuvių Susivienijimas Ruto". Jos gyven- mas dabar gana vargingas. Vieti- niai lietuviai "Rutos" vertės dau- giausia nesupranta ir ją labai ma- žai prikla. "Rutai" daro dar kon- kurenciją kita Odesos draugija — "Pasėlos Draugija", kuri yra pirm "Rutos" užgimusi.

Man teko atvykti į "Rutos" va- tyką spalio mėn. 25 d. ir ten aiš- kiai buvo matyt, kad lietuviai baidosi paprasčiausia susirink- kimo; dar atsidaro ir tokie, ku- rio nenori prisipažinti lietuviams, ir "Rutos" nariai, kad juodašim- čiai neprikultų. Iš 60 — 100 ypa- tybių, buvusių tą vakarą "Rutoje", vos tik pusė buvo grynų lietuvių. O kurgi tie 6-7 tūkstančiai? Nėra nei šimtosios dalies. Pastikėsi- me, kad toliau pražydės ve- kiliams jaunomėnės darbas. Dar- truputį pratarsiu apie patį vakarą. Pastatyta buvo komedija J. Gie- gno "Vaito pirslytė". Atlikta pu- šėtinai. Vyrams geriausia nusise- kė rolės: vaito p. Z. ir p. N. Zablos. Iš moterų puikniau išėjo p. P. — Katrės, ir p. B. — Fransus rolėse.

Lapkričio 8 d. bus "muzikos ir dainavimo" vakaras. Galima ti- kėti, kad pribus daugiau lietuvių nes girdėjos šnekos, kad choras seniai jau nedainavęs.

P. Naginė.

("Lietuvos Žinios").

AR ESANTI LIETUVIŲ RAS- TO KALBA?

I devyniolikto amžiaus galą ru- sų laikraštija kartas nuo karto pa- keldavo klausimą, ar leisti lietu- viams spauda lietuviškai-lietuviš- kais raidėmis ar neleist. Laikra- ščiai dėl to klausimu persikyrė į dvi dali: vieni reikė lietuviams už- uojuotą, antri tvirtino, kad girdi, nesant lietuvių kalbos, nereikalin- ga esanti jiems ir spauda. Pa- starųjų laikraščių priekakyje sto- vėjo "Noveje Vremia", vyriausy- bės nuomonių reiškeja. Ji trum- pai-drutai tuomet išriko įkirtęsi vyriausybę klausimą maž-daug: Esą, girdi, kaž-koks "naro- dē" (tautėlė), kura vadinasia lie- tuviai, bet savo kalbos neturi. Neturėdami ko veikti, "litovskje izvozčik" (lietuvių vežėjai) pra- siėmė ir išleisd kaž-kokį žodyną. Bet dirbtinos kalbos nesą išskaity- mo ir reikalo paturti, tačiau jokios spaudos lietuviams nereikia duoti. Po kelerių metų vyriausybė betgi panaikino lietuvių spaudos uždra- dimą. Tuomet ir "Nov. Vr." ki- taip emė kalbėti. "Mes, sako, bu- vome visuomet tos nuomonės, kad lietuviams reikia grąžinti neteis- nį, jais atimtą spaudos teisę". Tas lakraštis, matoma, užmiršo kokia jo nuomonė buvo prieš tai mūsų spaudos klausime.

Šiandien iškilos kitas svarbus lie- tuviams klausimas, būtent lietuvių kalbos mokymas pradedamosiose ir vidutinėse Lietuvos mokyklose. Dar "laisvės metu", kada Vilniaus mokslo apygardos globėju buvo baronas Volfas, vyriausybė turėjo šio klausimu susitikti. Lietu- vių kalbai normoms-nenoroms buvo užleista mažą vietelę mokyklose. Reikėjo sudaryti jos mokymui pro- gramą, įrašyti prie apygardos tam- tikra komisija egraminuoti tiems mokytojams, kurie nori mokyti lie- tuvių kalbą vidutinėse mokyklo- se, tai Volfo globėjo ruošėsi ir

buvo šis-tas sumanyta ir sudaryta. Bet po trumpųjų "laisvės metų" staiga emė grįžti "rimties metai". Globėjai Volfo buvo atstatyti iš Vilniaus apygardos, jo vietą už- ėmė kitas, labiau tinkamas "rim- ties" švietimui. Kas ano buvo pir- ma sumanyta, tai jau šiam laikui nebevisai tetinka turi buti pakei- sta, pataisyta ir "pritaikinta" į "mazutę tautelę".

Gerbiamojo profesorius Pogo- dino žodžiais tariant Vilniaus mokslo apygardos globėjo kance- liarija neseniai pagimdė dėl lie- tuvių kalbos cirkuliara, kurs tarp ki- to ko skelbia:

"Pristatytame buvusio Vilniaus mokslo apygardos globėjo lietuvių kalbos programos sumanyne bu- vo kalbėta apie lietuvių literatūros kalbą. Kadangi ištikrųjų tokios kalbos nėra, nes ligšiol lietuvių kalba tebėra liaudies kalba ir iš- skirčiusi į tarmes, kartais labai įvairias, tai patvirtintoje progra- moje žodis "literatūros" pakeista žodžiu "knygų" ir tt."

Kaik matome, šiuo kartu Vil- niaus mokslo apygarda pavadavo "Nov. Vremia" ir, daug nesigil- lindama į lingvistikos klausimus, laugumu balsų nusprendė, kad lie- tuvių rašo kalbos nesą. Esanti kaž-kokia ten mažosios tautelės "knygų" kalba. Kaszin, kad taip paklusus apygardos vyriausybės, koks gi skirtumas yra tarp lie- tuvių ir "knygų" kalbos? Ra- sit parodytų jos atsakymas kokį nepaprastą filologijos išradimą. Tai bent nusėstų Peterburgo Mokslo Akademijos žmonės!

Lietuviams, žinoma, vistiek bu- ty, kaip mokslo apygarda pavadini- ty jų kalbą: rašto ar knygy kalbą, jeigu tą pavadinimą ji nedėtų ypatingos, savotiškos reikšmės, jei- gu juo nematuotų lietuvių kalbai teisių didumo, mokyklose. Juk ge- rai atmename spaudos klausime vyriausybės ir jos šalininkų sam- protavimus. Tarp kitų išvedžioji- mų, pastojančių kelią laimingam, išsišimui mūsų spaudos klausimui, buvo tuomet ir šis: butent, kad lie- tuvių kalba neturinti savo literatū- ros, kad jų knygy kalba esanti na- cionalistų prasimanyta.

Antra vertus, ar gi rusų kalba nesiskaldo į tarmes, rasit, daug įvairesnės ir daugiau nutolusias viena nuo kitos negu lietuvių tar- mės?

Ir kuri gi kalba, ne tik vieny ru- sų, nesiskaldo į tarmes? Tačiau buvo laikas, anot profesoriaus Po- godino, kada ir Varšavos ar Vil- niaus mokslo apygarda pati iš- leidusi lietuvių literatūros kalbos gramatiką. Tiesa, ta gramatika buvo išspaudinta "ististikomis" raidėmis, tai yra "kirilica", bet ar šiaip ar taip, ji buvo lietuvių kal- bos, o ne kurios jų tarmės grama- tika.

Profesorius Pogodinas, kaipgi vienas iš rusų mokslo žmonių, ku- rie pažįsta lietuvių kalbą ir rastū- ją, griežtai nupeikia tokį Vilniaus mokslo apygardos niekinimą lie- tuvių kalbos. Ko gi tokia savo politika vyriausybė norinti pasie- kti? Ji tokiu-pat įnirtimu perse- kioja, rašo gerbiamas profesorius, Lietuvoje ir lenkus dvarininkus, ir lietuvius valstiečius, ir istisai visus, kas tik nepridera į tikrųjų rusų sąjungą. "Lietuvių samonė dabar jau tiek atgijo, kad jokiu būdu jie nebeapsiduos lenkų įtek- mē... Lenkų, lietuvių ir baltar- sių Siaurvakarių krašte, lenkų ir ukrainiečių Pietų-Vakaru kra- ste susitarimas yra galimas ir bent geidžiamas, kadangi kiekvieno žmo- nios susitarinimu tik daugiesiems reikia. Bet Rusijai svarbu, kad visi tie susitarinimai butų jai pri- lankūs ir naudingi bendrajai val- stybės kultūrai. Bet ar galima to reikalauoti dabar, kada visos šios tautos žiū ne Rusiją, bet "Ru- siją", iškur ant jų pilasi visokie nebuti daigiai ir koliojimai".

Is savo pusės galime pridurti, kad lietuvių, turbūt, iš visų antrą- eilę piliečių-tautų visuomet už- ėmė pastarąją vietą ir šiaandien ji tebeužima! Lietuvių kalba nors ir buvo įleista Panevėžio mokyto- jų seminarijon, bet pamazėliu iš- ten varoma. Nei latvių, nei estų, nei net Kalmukų krašte seminari- jose neprocentuojami jų tautų mo- kymai. Panevėžio seminarijon te- priimama lietuvių drange su bal- turaisiais katalikais tik tris moki- vius ant dešimties ir tai kiekvien- kartą tam tikrai sutikus apšvietimo ministeriai. Lietuviai mokytojai taip pat vargu beprimami į Kau- kaso gubernijos liandies mokyklas, o Vilniaus guberniją gangreit vi- siškai gi neprimama. Čia išvis, o- dos, tik dviem-trims mūsų mo-

kytojams vargu-negalu tepavyko įsipausti.

Lietuvių "knygų" kalbos pro- gramą Vilniaus apygarda patvirtino, bet ar ją vykina ir kaip vyk- na — nieko negirdėti.

("V-tis").

IS AMERIKOS.

SUGRIUVO NAMAI.

Grand Rapids, Mich. Netoli nuo čia, teip, vadina Buter- wooth Road, sugriuvo daug darbi- ninkų apgyvenimų namų, pastatytų ant oų senų, jau apleistų kasy- klų. Daugelijs namelių su visu nu- griuvo į kasyklas. Nameliuose tuose gyveno daugiausiai lenkų.

PASISPENDE.

Philadelphia, Pa. Šu kariume- ne siunčiama į Nicaragua, pasi- spendė ant sudomos Delaware upės įtakoj Amerikos kariškas skraiduolis Prairie ir jo neįstengia nuvilti. Vėlankitėje garlaiviai. Prie Nicaraguos krantų yra jau Amerikos kariškas laivas Vicks- burg, o siunčia ten dar du: šar- vuotą skraiduolį Albany, kanuolinį laivą Yorktown, teipgi Princeton ir transportinį laivą su 1100 ka- reivių.

PRAPUOLĖ DOKUMENTAL.

New York. Pateko čia teismas American Sugar Refining Co. ir keli mūnytės urėdinkai už kla- stas sveriant iš svetur atgabentą cukrų, bet iš teismo prapuo- lė prirodanti kompanijos kalte dokumen- tai ir liudininkai galinti teisme kį svarbaus prirodyti.

PRIVERTĖ APSIVESTI.

Seattle, Wash. I teismą atsi- šaukė našlys iš North Yakino, F. M. Stipp reikalaujdamas perskyri- mo su pačia, kurios jis visai nepa- žysta, su kuria ji sujungta be jo noro. I hotelį, kur jis apisto- jo, atėjo trys vyrai ir viena mo- teris ir privertė jį apsigvesti. Po ceremonijų visi jie prapuo- lė. Jis nežino nei vardo savo moteries, niekada pirmą jos ne matė. Stipp yra našliu jau dvidešimt metų ir visai ne nori dar kartą apsigvesti. Jis nei nežino kur yra jo teip ne- paprastu būdu patekusi moteris.

MĖSOS KAINOS.

Mėsos kainos Amerikoje kila nuo- latai. Nors fermeriai už savo ga- lvių ne ką daugiau pelno, bet mē- sa eina neįsipaakytai brangn. Kail- nas mėsos, kaip nori teip kelia skerdyklų savininkai. Didelį nu- simtį pelno paima ir mažieje mē- sos pardavinėtojai; jie, imant vi- šą Ameriką, mēšą parduoda ant 38% brangiau, taigi kur jie moka 62c., jie ima 1 dol. Bet ir tas mažų mėsos pardavinėtojų pelnas ne visur vienodas: paveikslan, mē- sininkas Tacomoje pasigandėna 16%, New Yorko 20%, bet jau Chicaginai pelno 46%. Mobile 64%, o Shreveporte 68%. Kokį pelną ima didieje mėsos pardavi- nėtojai ir skerdyklų savininkai, ži- nių nėra. Žinios tos surinktos Amerikos žemdirbystės ministerio.

UZMUŠTI MEDĖJAI.

Laikė stinų šaudymo sezoną, vien Vincinsino ir Michigano gi- riose užmušta šimet 33 medėjai ir 36 pavojingai pašauta. Mat ne- pratę jauni medėjai kitus palaikė stinomis ir į juos šaudė.

PASAZIERINIS GARLAIVYS NE ATĖJO.

Halifax, N. S. Išplaukęs iš čia į New Yorką su pasazieriais Red Cross Line garlaivys Rosalind ne atėjo į paskirtą vietą. Kadangi laike jo kelionės ant jurių siautė vėtra, tai mano, kad su garlaiviu turėjo kokia nelaimė atsiftkti. Dar perėtos sanvaitės seredo gauta nuo jo bevielnio telegrafo telegra- mas, nuo to laiko jau ne jokios žinios ne atėjo.

ATEIVIAI ATKAKĖ AMERI- KON LAPKRIČIO MĖNESY.

Sulg atėivių užvezdos atskai- tos, į New Yorko uostą lapkričio mėnesy atkako 81527 ateiviai. Maskoliškieje garlaiviai iš Lie- pojiaus atgabeno 2212 ateivių.

SEIMYNISKA TRAGEDIJA.

Kansas City, Mo. Gyvenantis čia Juozas Campbell nuovė savo pačią ir pats savę. Jų dviejų me- ty vaikas su tėvy kunais išbuvo 24 valandas nekurtame kambarį ir be užo nesūalo. Tik išgirdę šiamose, bet visiems sumigus, ren- tis ir vaiką nuo sušalimo išgelbėjo.

SUV. VALSTIJŲ STATISTI- KAI BLANKOS.

Suv. Valst. statistikos direkto- rius apskaitė blankų didumą, tu- rinį ir daugumą ir veldžios spau- stuvėje užsteliavo jas, iki 1 sausio 16; spaudžiamos abi pusės, ant ra- šomos baltos popieros, su iš abiejų šonų, po 3 col. pločio, nukerpamo- mis surašinėjamos pasargomis. Blankų užsteliuota devyni milio- nai kopijų. Tokiam skaitliui blan- kų reikės 4500 rėmų arkuzinės po- pieros; po 50 svarų rėmas; išviso susivartos 234000 svarai popieros. Spaudimo ir popieros lėšos bus 13- 660 dol. Jos bus spaudinamos po 4 ant syk ant mašuos spaudžian- čios 9000 sykių į valandą, taigi spaudžinsis 36000 blankų į valan- dą laiko. Tai yra, sulyginsus su 1900 metų statistikos blankų spau- dinimu, didelis skirtumas. Tada spaudžinta, dabar jau senos ma- šinos, galinčia atspūsti ne dugiau 1500 sykių į valandą. Nors ir skubus spaudžinimas, bet šimet blankų spaudinimas užims tris sanvaites laiko, spaudinant po 16 valandų kasdien be perstojo.

VĖTRA.

Terre Haute, Ind. 5 d. gruo- dzio šitose aplinkinėse siautė smar- ki vėtra 25 ypatos tapo suzeistos, o viena mergaitė sužeista labai sun- kiai, gal mirtinai. Mat važiuojant jai su tėvu, vėjas apvertė vežimą ir jisai mergaitę prispaudė.

SNIEGO DARGANA.

Butte, Mont. Šitose aplinkinė- se 3 d. gruodžio siautė smarki sniego dargana. Mieste Matone- turėjo policistai parvesti 500 mo- kyklų mokinį, nes jie galėjo dar- goniai paklysti.

NELAIMES ANT GELŽKELIŲ.

Columet, Mich. Ant Houghton County elektrisko geležkelio susi- mėjo dar traukiniai. Vienas pasa- žierius tapo užmuštas, vienas mirtinai sužeistas, lengviau sužeistų yra daug.

GAISRAI.

Baltimore, Md. Siautė čia, 2 d. gruodžio, gaisrai ant South Sharp str. ir išnaikino kelias parduoves. Nuostolius ugnies padarytus skai- to ant pusės milijono doliarų.

EXPLOZIJOS.

Camden, S. C. Triboj South- ern Express Co. explodavo kar- bono rezervoaras ir sugriovė visą triobą. Griuvėsiai triobos užsidė. Nuostolius skaito ant 150000 dol. Explorijos vienas negras tapo už- muštas, o septynios ypatos sun- kai suzeistos.

Cameron, W. Va. 1 d. gruo-

dzio išlėkė į padanges nitroglyce- rinos krautuvės Marietta Torpedo Co. Explorija vena vežimą su vežėju ir arklį išmetė į padanges. 500 namų išbyrėjo visi langai.

IS DARBO LAUKO.

Duluth, Min. Sustreikavo ant vakarinių geležkelių vėžių nustaty- tojai.

Butte, Mont. Jeigu greitai ne pasibaigs streikai vakarinių gele- žkelių vėžių nustatytojų, ateis už- daryti netoli čia esančias vario ka- syklas, kuriose dirba 10000 darbi- ninkų. Apisotų visai prekių siun- tinėjimas ant visų vakarinių gele- žkelių.

Conellsville, Pa. Dumbur Fur-

nace Co., turinti šitose aplinkinė- se kokso pečius, savo 1000 darbi- ninkų ant 10% pakėlė algas.

Grand Rapids, Mich. Darbai-

cina čia gana gerai; net iš kitur pribavę gauna darbą.

Bridgeport, O. Streikuoją čia

2000 darbininkų American Sheet & Tin Plate Co. dirbtuvėse. Dirb- tuves užėmė milicijos kareiviai.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS BALTIMORĖS, MD.

Terp čianykščių lietuvių labai išsiplatinęs paprotys kazyruoti žinoma, iš pinigų. Kazyruoja per dienas ir naktis jauni ir seni, o rytnutų tik pajunta, kad kisenų tuščias. Parėję namon, vėl pra- garą kelia. Kazyruoja ne tik kar- čiamose, bet visiems sumigus, ren- tis ir vaiką nuo sušalimo išgelbėjo.

kartą užklupo policija vienuose na- mouse kazyruojančius ir paėmė na- miškį ir 18 svečių. Visi užsimo- kėjo po \$6.45, o vienas \$12.45.

Padėkavonės dionoj pas vieną lietuvių buvo krakstynos, į kurias atsiėjo policistams atsilankyti, nes svečiai pradėjo su peiliais pliansty- tis ir su bonkoms bombarduoti sau galvas. Visi policijai turėjo užsimokėti, o paskui važiuoti gonbutin, kad tuščias puodyn- užlopinti.

Z. V.

IS BOSTON, MASS.

Čia, 4 d. spalio atsidarė kelio dešimtys vakarinių mokyklų, ku- rios ir lietuviui gali šiek tiek pra- silavint. Begalau mokyklų lanko diktai lietuvių, kurioj jie mokinasi angliskos kalbos, mokinasi teipgi amatų: staliorystos, kriaučystos ir tt. Draugija North American Civil League sutaisė lietuviams ke- letą vakarų; kuriuose bus iliustru- ta Amerikos istorija, ypač karas su Anglija. 30 d. lapkričio, salėj Begalau mokyklų Dr. Matulatis skaitė lietuviškai apie pasaką vieno amerikono, kurio

buma. Paskui turėjo gražią prelektiją apie alkoholi ir jo vadinimą.

Po prakalbų buvo žmonės raginami rašyti prie T. M. D. Priešais 45 nauji nariai, o kuopa senoji turėjo 40. T. M. D. žada nuo dabar užsiimti visokiais tautiskais reikalais, rengti paskaitas, kelionas iš visokių mokslo šakų, ir Worcesterj daug įveikusių, kurie stengiasi miegančius prikelinti, bet tiesiog veikiančius daug rečiau nuo mirties nukentėti.

Lietuvių yra čia apie 5000, o amerikiečių ateina pardavimui vos 38 egzemplioriai ir tų negalima išparduoti.

Kooperatyviška krautuvė, uždeva 5 kovo šių metų, gerai laikosi, 7 d. rugpjūčio buvo revizija, rasta pasididindamas turto ant 5%. Krautuvė yra apatuvai, mārškiniai ir kitoki daiktai. Narių draugija turi 24 šerai yra po 10 dol. Pinigų yra apie 1500 dol. P. Sim.

BŪ GERĄ BLOGU ATSIMOKA.

Lawrence Lietuvos Sunų draugija gyvuojanti apie 10 metų ir bepertraukos besidarbuojanti sulys galės ant tautiškos dirvos; šaukiamas visus vietinius lietuvius viešai, šelpdama įvairius gėrus žmones; beperstojo rengdama prakalbas, prelektijas ir paskaitas aiskiniu reikaliu vienybės ir mokslo. Ir kada savo visuotiniame susirinkime, šį metą nutarė parengti prakalbą ir paskaitą vieną iš nenuisusių mūsų darbininkų daktarą J. Šliupą ir kada pasiūlymė, jam mūsų kvietimą, tai koki nuo jo atakymą gavome:

P. Z. Jankauskui,
Lawrence, Mass.

Malonus Tautiet!

Gavau jau seniai Tamstos abunau laišku, bet atsakyti nesiskubiu, nes pats nesumanau, ką atsiųsti. Mat atsiųskit su Plyntho lietuviais pastutėjo. mat ir apatija. Po 30 metų pasigraibio savims žmonėms, tu tik nukęti pažeminimus, neapikant šmeizimus. Rodos, jau gana viso. Teisybė, aš pats mylėčiau matyti savus žmones, išgirsti jų bėdas ir vargus, ir rastu neskyk bandžiau naudotis žimomis įgytomis iš žmonių lūpų, kalbose atrodinėjan, ko reikia, kad palengvinti gyvenimą, ir žmonių tamsybė didelė yra, ir jie žodį teisingai laiko už neigimą; jie veltų, kad aš meluotau ir išnaudočiau, negu teisybę skųčiau (kiek aš tai teisybę suprantu). Žinoma, kunigai ir turčiai panaudoja visus įrankius, žmoniškų ir nežmoniškų, jeib tik iš nesueičiau, su žmonėmis. Jiems ai smagu yra. Aš neatočiau apie kunigus ir turčius, bet kada pats žmonės man klastas ir biau rybes laro, tai negaliu kitaip, kaip atsakyti lankę nausėdijas, kurios manę kviečia, o kurios man atsimoka negerumui (lengviausiu būdu išsitarant). Matyt lietuviai myli geriaus kunigus ir turčius negu laisvą žodį. Tad turiu prisipažinti, kad reikia palaukti geresnių laikų, kada žmėnes atsikvėsis iš naudulio ir nesusipratimo, ir kada žmonės paguodos laisvės žodį, kito žmogaus persitikrinimus, ir kada ims žmoniškiaus apsieiti...

Ar aš tų laikų gyvas sulauksiu, nežinau, nors labai linkėčiau.

Tai, nors vėlai, atrašau Tamstai pasidėkavodamas už gerus linkėjimus, bet neapizėdama leisti kelionėn į Naująją Angliją.

Su daug labų dienų ir su pagalba. J. Šliupa.

Perskaitę virš minėtą laišką visuotiniame susirinkime 21 d. lapkričio, vienbalsiai nutarėme išreikšti kuodidžiausią panieką Plyntho lietuviams, ypač rengėjams 40 m. lietuvių emigracijos sukaustuvių apvaikščiojimo, kurie atėmė visiška energiją ir norą J. Šliupui toliaus besidarbuoti ant lietuviškos dirvos.

Mes, L. S. D. išreiškiam visų didžiausią papiekimą, kadangi Plyntho lietuviai sumnyiojo XX amžiaus principus, pavadydami iš savo tarpo užkviestą mokslo vyrą, kuris norėjo išreikšti kuogeriausius savo linkėjimus, kurį leido inkvizicijos liekanoms išjuokti su setonišku pasityčiojimu, paduodant vieną rankos pirštą!

Atmintinė, jog ir supelėjusiose istorijos lapuose yra aprašymai išskindimų, paniekinių ir net suirgėtinimų mokslo vyrų. Tas atsitiko su Husu, Sokratu, Hyptatija ir daugeliu kitų, o vienok šiandien žmonės juos garbina ir stato jiems paminklus. Gal jus ir norėtumėt

me. Red.); šiandien išsiriša taip, rytoj kitaip.

Priimkit pagarbą etc.
J. O. Sirvydas.

MUSŲ DAILE.

Lietuvių Dailės draugija Vilniuje, užbaigdama savo metus, galė gruožio mėn. susauckia visuotiniame susirinkime. Tame susirinkime bus perskaityta apyskaita už praėjusius metus, bus svarstomi projektai išleidimui draugijos laikraščio pavšeno metus daili, reikalingumas draugijos įstatų pakeitimui, narių sumanymai, įvyks naujos valdybos rinkimai ir t. t.

Tame gi pat susirinkime pilnai užsimokėjusiems nariams bus dalios premijos ir traukiami loterija tam tikslui mūsų parodose užpirtų ir dailininkų padovanotų artistų veikalų.

Labai būtų geistina, idant nariai kurie negalės ypatingai dalyvauti susirinkime, prisistytų laišku savo pastebėjimus sulys draugijos veikimo, sumanymus, sulys jos gerinio plėtojimosi ir mūsų dailės pėkėlimo, lygiu būdu kaip ir patarimus, kaip pagerinti draugijos materialiąją stovį ir t. p.

Kaipio metinė dovana nariams už šiuos metus yra paskirta gratulacija išpildyta graviura iš skaptoriaus P. Rimšos paveikslu "Golgota" padirbtu (inkrustuoto) iš svarbių metalų.

Lieturijai gi, kaip jau buvo ankščiau laikraščiuose minėta, paskirti yra šie darbai: P. Kalpokas — "Gamtos reginys", P. Rimšos — "Mėnėsiena" ir A. Žmuidzinavičiaus — "Kelelis", už abėną sulmą 220 rub.

Liet. Dailės draugijos adresa: Vilnius, Preobraženska, 9-1 p. S. Gimbutaitė Liet. Dail. draugijai.

Liet. Dailės draugijos Valdyba.

GUODOTINI LIETUVISKŲ PARAPIJŲ KLEBONAI IR SLOVINGOS LIETUVISKOS DRŲOS!

Mielai Broliai Lietuviai!

25 d. lapkričio mėnesio New Yorko Sv. Stanislovo lenkų bažnytinėje salėje atsibuvo mitingas, ant kurio lenkai iš savo tarpo išrinko nuolatinį komitetą, kurio užduotis bus sustatyti programą iškilmingo apvaikščiojimo ateinančią vasarą 500 metų paminėjimo mūsų ties Žalgiriu (Gruenwaldu), kur lietuvių, lenkų ir rusų suvienijta kariuomenė visiška sumušė vokiečius, ir panaikino taip vadinamą kryžyčių-kareivių ordoną (zokolą), kurs per ilgus metus savo užpuolimais vargino, naikino kaip Lietuvą, taip ir Lenkiją.

Ant minėto mitingo lenkai buvo užkvietę ir visus lietuvius per plakatus ir ypatingai visus lietuvių-kunigus ir lietuviškas draugijas tam tikrais laisvais. Bet nežinia dėlko: ar iš prieštastis blauros oro to dieną ar iš nepriajutimo tam užmanymui ir nenoro prisidėti prie to apvaikščiojimo, lietuvių pribuvo labai mažai. Mes žemiaus pasirašiusieji, kurie buvome ant to mitingo, budami per daug mažame skatlyje, negalėjome atstovauti lietuviškos visuomenės ir negalėjome lenkamis nieko tikro pasakyti, ar lietuviška visuomenė, ypatingai lietuviškos draugijos, priais prie apvaikščiojimo to jubilejaus, ar ne? Todėl lenkamis renkami savo lenkišką komitetą mes žemiaus pasirašiusieji lietuvių, susirinkę į atskirą salę išrinkome liglaikinį (tam kartui) lietuvišką komitetą pavezdamį jam atsisaukti lietuvišką visuomenę per laikraščius ir lietuviškus kunigus ir lietuviškas draugas per tam tikrus laisvius išstiriami lietuviškos visuomenės nuomonės, ar mums reikalinga ir ar mums naudinga prisidėti prie apvaikščiojimo jubilejaus mūsų ties Žalgiriu, ar ne?

Todėl mes, žemiaus pasirašę liglaikinius Komitetas šiomi meldziamė visus lietuviškus laikraščius patalpinti šitą atsisaukimą ir atidant savo laikraščių skiltis, pakviesti mums iširti, kokia yra lietuviškos visuomenės nuomonė tame dalyke.

Draugijas New Yorko, Jersey City, Bayonne, Elizabetho, Newarko, Port Amboy užkvičiame, kad savo ateinančiuose mitinguose išrinktų po 2 delegatų ir atsiųstų juos 21 d. gruodžio, 1909 m., 730 val. vakare į Lietuvišką Tautišką Namą Brooklyn, 101-103 Grand Str., pasikabinti apie minėtą apvaikščiojimą; ar prisidėti prie to apvaikščiojimo, ar ne? Jeigu prisidėti, tai kur apvaikščioti, ar visiems susirinkti į New Yorką ir padaryti vieną didelę parodą, ar vie-

linėms lenkiškoms ir lietuviškoms draugijoms apvaikščioti skyrium Brooklyn, skyrium New Yorko skyrium Jersey City, skyrium Newarko, Elizabetho, Bayonneje ir t. t.?

Į minėtą mitingą ant 21 d. gruodžio širdingai yra užkvičiami teipogi visi apie linkės lietuviški kunigai.

Mielai Broliai Lietuviai! Kvietė Jus į mitingą lenkai, — nepribuvote, todėl mes spėjame, kad tam jubilejaus sumanymui neužjaučiate. Dabar mes kviečiame jus, lietuviai lietuvius: todėl malonėkite paskirti dienio pibūti ir savo nuomonę išreikšti. Jeigu jus neprisidėsite prie to apvaikščiojimo, tai ir mes neprisidėsime. Kaip nutarsime, tedr ir bus: arba visi, arba nei vienas.

Mūsų nuomone: jeigu mes prisidėsime prie to apvaikščiojimo, tai tikti su tokia išlyga, kad mes, lietuviai, turėtume sau atsakančią vietą, kad lenkai mus nenuseirelktų, kad kitataučiai mus nepaskaitytų už kokius lenkų padonus, kad tas apvaikščiojimas žiurėtojų akys perstatytų tą mūsų ties Žalgiriu sutinkančią su istorija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tauta buvo galinga, mūsų Lietuva plati: traukėsi nuo Baltųjų lig Juodųjų jurių; apart dabartinės etnografiškos Lietuvos priklausė ir Baltudija ir Mažarusiai ir Volynija ir Podolija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tėvynė Lietuva buvo savistovi — neprigūlminga viešpatystė. Nors mūsų Didis Kunigaikštis Jagaila ir buvo išrinktas lenkų karaliumi, bet lietuviams buvo palikta autonoma (savivalda), o Didis Kunigaikštis Vytautas buvo paliktas karaliaus vietininku. Ankstesnis suvienijimas su lenkais įvyko daug vėliau, praėjus po musio ties Žalgiriu daugiau kaip šimtą metų, per seimą mieste Liublije. Todėl, jeigu mes prisidėsime prie apvaikščiojimo jubilejaus, tai mūsų priedermė bus žiūrėti, kad mes tokią vietą užimtumėm, kad visi sveikataučiai amerikoni matytų, kad mes tame laikė buvome galinga, savistovi tauta, atskira nuo lenkų; kad mes su lenkais susivienijome kaip lygus su lygiais, kad mes ir lig šios dienos pasilikame nuo lenkų atskira tauta, kad mes užtat amerikoni nepravardžiuotų vidindami visus be skyrus kaip "Polaks".

Broliai Lietuviai! Lenkai savo prakalbose duoda mums suprastį, kad apvaikščiojimu jubilejaus mūsų ties Žalgiriu norėtų pasinaudoti didesniams susitarimui su mumis lietuviams, norėtų padaryti kaipi atlyginimą už tuos nesuipatimus, kurie atsitinka tarp lenkų ir lietuvių mūsų senoje tėvynėje, ypatingai bažnyčiose. Mes, lietuviai, tam apvaikščiojimui didesnės svarbos nepriduodame. Norime tik tiktai objektyviai pamnėti atsitikimą, bet teisingai, teip kaip buvo; norime pasirodyti prieš pasaulį, kad ir mes turime savo žemiaus pasirašiusieji, kurie buvome ant to mitingo, budami per daug mažame skatlyje, negalėjome atstovauti lietuviškos visuomenės ir negalėjome lenkamis nieko tikro pasakyti, ar lietuviška visuomenė, ypatingai lietuviškos draugijos, priais prie apvaikščiojimo to jubilejaus, ar ne? Todėl lenkamis renkami savo lenkišką komitetą mes žemiaus pasirašiusieji lietuvių, susirinkę į atskirą salę išrinkome liglaikinį (tam kartui) lietuvišką komitetą pavezdamį jam atsisaukti lietuvišką visuomenę per laikraščius ir lietuviškus kunigus ir lietuviškas draugas per tam tikrus laisvius išstiriami lietuviškos visuomenės nuomonės, ar mums reikalinga ir ar mums naudinga prisidėti prie apvaikščiojimo jubilejaus mūsų ties Žalgiriu, ar ne?

Todėl mes, žemiaus pasirašę liglaikinius Komitetas šiomi meldziamė visus lietuviškus laikraščius patalpinti šitą atsisaukimą ir atidant savo laikraščių skiltis, pakviesti mums iširti, kokia yra lietuviškos visuomenės nuomonė tame dalyke.

Draugijas New Yorko, Jersey City, Bayonne, Elizabetho, Newarko, Port Amboy užkvičiame, kad savo ateinančiuose mitinguose išrinktų po 2 delegatų ir atsiųstų juos 21 d. gruodžio, 1909 m., 730 val. vakare į Lietuvišką Tautišką Namą Brooklyn, 101-103 Grand Str., pasikabinti apie minėtą apvaikščiojimą; ar prisidėti prie to apvaikščiojimo, ar ne? Jeigu prisidėti, tai kur apvaikščioti, ar visiems susirinkti į New Yorką ir padaryti vieną didelę parodą, ar vie-

linėms lenkiškoms ir lietuviškoms draugijoms apvaikščioti skyrium Brooklyn, skyrium New Yorko skyrium Jersey City, skyrium Newarko, Elizabetho, Bayonneje ir t. t.?

Į minėtą mitingą ant 21 d. gruodžio širdingai yra užkvičiami teipogi visi apie linkės lietuviški kunigai.

Mielai Broliai Lietuviai! Kvietė Jus į mitingą lenkai, — nepribuvote, todėl mes spėjame, kad tam jubilejaus sumanymui neužjaučiate. Dabar mes kviečiame jus, lietuviai lietuvius: todėl malonėkite paskirti dienio pibūti ir savo nuomonę išreikšti. Jeigu jus neprisidėsite prie to apvaikščiojimo, tai ir mes neprisidėsime. Kaip nutarsime, tedr ir bus: arba visi, arba nei vienas.

Mūsų nuomone: jeigu mes prisidėsime prie to apvaikščiojimo, tai tikti su tokia išlyga, kad mes, lietuviai, turėtume sau atsakančią vietą, kad lenkai mus nenuseirelktų, kad kitataučiai mus nepaskaitytų už kokius lenkų padonus, kad tas apvaikščiojimas žiurėtojų akys perstatytų tą mūsų ties Žalgiriu sutinkančią su istorija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tauta buvo galinga, mūsų Lietuva plati: traukėsi nuo Baltųjų lig Juodųjų jurių; apart dabartinės etnografiškos Lietuvos priklausė ir Baltudija ir Mažarusiai ir Volynija ir Podolija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tėvynė Lietuva buvo savistovi — neprigūlminga viešpatystė. Nors mūsų Didis Kunigaikštis Jagaila ir buvo išrinktas lenkų karaliumi, bet lietuviams buvo palikta autonoma (savivalda), o Didis Kunigaikštis Vytautas buvo paliktas karaliaus vietininku. Ankstesnis suvienijimas su lenkais įvyko daug vėliau, praėjus po musio ties Žalgiriu daugiau kaip šimtą metų, per seimą mieste Liublije. Todėl, jeigu mes prisidėsime prie apvaikščiojimo jubilejaus, tai mūsų priedermė bus žiūrėti, kad mes tokią vietą užimtumėm, kad visi sveikataučiai amerikoni matytų, kad mes tame laikė buvome galinga, savistovi tauta, atskira nuo lenkų; kad mes su lenkais susivienijome kaip lygus su lygiais, kad mes ir lig šios dienos pasilikame nuo lenkų atskira tauta, kad mes užtat amerikoni nepravardžiuotų vidindami visus be skyrus kaip "Polaks".

Broliai Lietuviai! Lenkai savo prakalbose duoda mums suprastį, kad apvaikščiojimu jubilejaus mūsų ties Žalgiriu norėtų pasinaudoti didesniams susitarimui su mumis lietuviams, norėtų padaryti kaipi atlyginimą už tuos nesuipatimus, kurie atsitinka tarp lenkų ir lietuvių mūsų senoje tėvynėje, ypatingai bažnyčiose. Mes, lietuviai, tam apvaikščiojimui didesnės svarbos nepriduodame. Norime tik tiktai objektyviai pamnėti atsitikimą, bet teisingai, teip kaip buvo; norime pasirodyti prieš pasaulį, kad ir mes turime savo žemiaus pasirašiusieji, kurie buvome ant to mitingo, budami per daug mažame skatlyje, negalėjome atstovauti lietuviškos visuomenės ir negalėjome lenkamis nieko tikro pasakyti, ar lietuviška visuomenė, ypatingai lietuviškos draugijos, priais prie apvaikščiojimo to jubilejaus, ar ne? Todėl lenkamis renkami savo lenkišką komitetą mes žemiaus pasirašiusieji lietuvių, susirinkę į atskirą salę išrinkome liglaikinį (tam kartui) lietuvišką komitetą pavezdamį jam atsisaukti lietuvišką visuomenę per laikraščius ir lietuviškus kunigus ir lietuviškas draugas per tam tikrus laisvius išstiriami lietuviškos visuomenės nuomonės, ar mums reikalinga ir ar mums naudinga prisidėti prie apvaikščiojimo jubilejaus mūsų ties Žalgiriu, ar ne?

Todėl mes, žemiaus pasirašę liglaikinius Komitetas šiomi meldziamė visus lietuviškus laikraščius patalpinti šitą atsisaukimą ir atidant savo laikraščių skiltis, pakviesti mums iširti, kokia yra lietuviškos visuomenės nuomonė tame dalyke.

Draugijas New Yorko, Jersey City, Bayonne, Elizabetho, Newarko, Port Amboy užkvičiame, kad savo ateinančiuose mitinguose išrinktų po 2 delegatų ir atsiųstų juos 21 d. gruodžio, 1909 m., 730 val. vakare į Lietuvišką Tautišką Namą Brooklyn, 101-103 Grand Str., pasikabinti apie minėtą apvaikščiojimą; ar prisidėti prie to apvaikščiojimo, ar ne? Jeigu prisidėti, tai kur apvaikščioti, ar visiems susirinkti į New Yorką ir padaryti vieną didelę parodą, ar vie-

linėms lenkiškoms ir lietuviškoms draugijoms apvaikščioti skyrium Brooklyn, skyrium New Yorko skyrium Jersey City, skyrium Newarko, Elizabetho, Bayonneje ir t. t.?

Į minėtą mitingą ant 21 d. gruodžio širdingai yra užkvičiami teipogi visi apie linkės lietuviški kunigai.

Mielai Broliai Lietuviai! Kvietė Jus į mitingą lenkai, — nepribuvote, todėl mes spėjame, kad tam jubilejaus sumanymui neužjaučiate. Dabar mes kviečiame jus, lietuviai lietuvius: todėl malonėkite paskirti dienio pibūti ir savo nuomonę išreikšti. Jeigu jus neprisidėsite prie to apvaikščiojimo, tai ir mes neprisidėsime. Kaip nutarsime, tedr ir bus: arba visi, arba nei vienas.

Mūsų nuomone: jeigu mes prisidėsime prie to apvaikščiojimo, tai tikti su tokia išlyga, kad mes, lietuviai, turėtume sau atsakančią vietą, kad lenkai mus nenuseirelktų, kad kitataučiai mus nepaskaitytų už kokius lenkų padonus, kad tas apvaikščiojimas žiurėtojų akys perstatytų tą mūsų ties Žalgiriu sutinkančią su istorija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tauta buvo galinga, mūsų Lietuva plati: traukėsi nuo Baltųjų lig Juodųjų jurių; apart dabartinės etnografiškos Lietuvos priklausė ir Baltudija ir Mažarusiai ir Volynija ir Podolija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tėvynė Lietuva buvo savistovi — neprigūlminga viešpatystė. Nors mūsų Didis Kunigaikštis Jagaila ir buvo išrinktas lenkų karaliumi, bet lietuviams buvo palikta autonoma (savivalda), o Didis Kunigaikštis Vytautas buvo paliktas karaliaus vietininku. Ankstesnis suvienijimas su lenkais įvyko daug vėliau, praėjus po musio ties Žalgiriu daugiau kaip šimtą metų, per seimą mieste Liublije. Todėl, jeigu mes prisidėsime prie apvaikščiojimo jubilejaus, tai mūsų priedermė bus žiūrėti, kad mes tokią vietą užimtumėm, kad visi sveikataučiai amerikoni matytų, kad mes tame laikė buvome galinga, savistovi tauta, atskira nuo lenkų; kad mes su lenkais susivienijome kaip lygus su lygiais, kad mes ir lig šios dienos pasilikame nuo lenkų atskira tauta, kad mes užtat amerikoni nepravardžiuotų vidindami visus be skyrus kaip "Polaks".

Broliai Lietuviai! Lenkai savo prakalbose duoda mums suprastį, kad apvaikščiojimu jubilejaus mūsų ties Žalgiriu norėtų pasinaudoti didesniams susitarimui su mumis lietuviams, norėtų padaryti kaipi atlyginimą už tuos nesuipatimus, kurie atsitinka tarp lenkų ir lietuvių mūsų senoje tėvynėje, ypatingai bažnyčiose. Mes, lietuviai, tam apvaikščiojimui didesnės svarbos nepriduodame. Norime tik tiktai objektyviai pamnėti atsitikimą, bet teisingai, teip kaip buvo; norime pasirodyti prieš pasaulį, kad ir mes turime savo žemiaus pasirašiusieji, kurie buvome ant to mitingo, budami per daug mažame skatlyje, negalėjome atstovauti lietuviškos visuomenės ir negalėjome lenkamis nieko tikro pasakyti, ar lietuviška visuomenė, ypatingai lietuviškos draugijos, priais prie apvaikščiojimo to jubilejaus, ar ne? Todėl lenkamis renkami savo lenkišką komitetą mes žemiaus pasirašiusieji lietuvių, susirinkę į atskirą salę išrinkome liglaikinį (tam kartui) lietuvišką komitetą pavezdamį jam atsisaukti lietuvišką visuomenę per laikraščius ir lietuviškus kunigus ir lietuviškas draugas per tam tikrus laisvius išstiriami lietuviškos visuomenės nuomonės, ar mums reikalinga ir ar mums naudinga prisidėti prie apvaikščiojimo jubilejaus mūsų ties Žalgiriu, ar ne?

Todėl mes, žemiaus pasirašę liglaikinius Komitetas šiomi meldziamė visus lietuviškus laikraščius patalpinti šitą atsisaukimą ir atidant savo laikraščių skiltis, pakviesti mums iširti, kokia yra lietuviškos visuomenės nuomonė tame dalyke.

Draugijas New Yorko, Jersey City, Bayonne, Elizabetho, Newarko, Port Amboy užkvičiame, kad savo ateinančiuose mitinguose išrinktų po 2 delegatų ir atsiųstų juos 21 d. gruodžio, 1909 m., 730 val. vakare į Lietuvišką Tautišką Namą Brooklyn, 101-103 Grand Str., pasikabinti apie minėtą apvaikščiojimą; ar prisidėti prie to apvaikščiojimo, ar ne? Jeigu prisidėti, tai kur apvaikščioti, ar visiems susirinkti į New Yorką ir padaryti vieną didelę parodą, ar vie-

linėms lenkiškoms ir lietuviškoms draugijoms apvaikščioti skyrium Brooklyn, skyrium New Yorko skyrium Jersey City, skyrium Newarko, Elizabetho, Bayonneje ir t. t.?

Į minėtą mitingą ant 21 d. gruodžio širdingai yra užkvičiami teipogi visi apie linkės lietuviški kunigai.

Mielai Broliai Lietuviai! Kvietė Jus į mitingą lenkai, — nepribuvote, todėl mes spėjame, kad tam jubilejaus sumanymui neužjaučiate. Dabar mes kviečiame jus, lietuviai lietuvius: todėl malonėkite paskirti dienio pibūti ir savo nuomonę išreikšti. Jeigu jus neprisidėsite prie to apvaikščiojimo, tai ir mes neprisidėsime. Kaip nutarsime, tedr ir bus: arba visi, arba nei vienas.

Mūsų nuomone: jeigu mes prisidėsime prie to apvaikščiojimo, tai tikti su tokia išlyga, kad mes, lietuviai, turėtume sau atsakančią vietą, kad lenkai mus nenuseirelktų, kad kitataučiai mus nepaskaitytų už kokius lenkų padonus, kad tas apvaikščiojimas žiurėtojų akys perstatytų tą mūsų ties Žalgiriu sutinkančią su istorija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tauta buvo galinga, mūsų Lietuva plati: traukėsi nuo Baltųjų lig Juodųjų jurių; apart dabartinės etnografiškos Lietuvos priklausė ir Baltudija ir Mažarusiai ir Volynija ir Podolija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tėvynė Lietuva buvo savistovi — neprigūlminga viešpatystė. Nors mūsų Didis Kunigaikštis Jagaila ir buvo išrinktas lenkų karaliumi, bet lietuviams buvo palikta autonoma (savivalda), o Didis Kunigaikštis Vytautas buvo paliktas karaliaus vietininku. Ankstesnis suvienijimas su lenkais įvyko daug vėliau, praėjus po musio ties Žalgiriu daugiau kaip šimtą metų, per seimą mieste Liublije. Todėl, jeigu mes prisidėsime prie apvaikščiojimo jubilejaus, tai mūsų priedermė bus žiūrėti, kad mes tokią vietą užimtumėm, kad visi sveikataučiai amerikoni matytų, kad mes tame laikė buvome galinga, savistovi tauta, atskira nuo lenkų; kad mes su lenkais susivienijome kaip lygus su lygiais, kad mes ir lig šios dienos pasilikame nuo lenkų atskira tauta, kad mes užtat amerikoni nepravardžiuotų vidindami visus be skyrus kaip "Polaks".

Broliai Lietuviai! Lenkai savo prakalbose duoda mums suprastį, kad apvaikščiojimu jubilejaus mūsų ties Žalgiriu norėtų pasinaudoti didesniams susitarimui su mumis lietuviams, norėtų padaryti kaipi atlyginimą už tuos nesuipatimus, kurie atsitinka tarp lenkų ir lietuvių mūsų senoje tėvynėje, ypatingai bažnyčiose. Mes, lietuviai, tam apvaikščiojimui didesnės svarbos nepriduodame. Norime tik tiktai objektyviai pamnėti atsitikimą, bet teisingai, teip kaip buvo; norime pasirodyti prieš pasaulį, kad ir mes turime savo žemiaus pasirašiusieji, kurie buvome ant to mitingo, budami per daug mažame skatlyje, negalėjome atstovauti lietuviškos visuomenės ir negalėjome lenkamis nieko tikro pasakyti, ar lietuviška visuomenė, ypatingai lietuviškos draugijos, priais prie apvaikščiojimo to jubilejaus, ar ne? Todėl lenkamis renkami savo lenkišką komitetą mes žemiaus pasirašiusieji lietuvių, susirinkę į atskirą salę išrinkome liglaikinį (tam kartui) lietuvišką komitetą pavezdamį jam atsisaukti lietuvišką visuomenę per laikraščius ir lietuviškus kunigus ir lietuviškas draugas per tam tikrus laisvius išstiriami lietuviškos visuomenės nuomonės, ar mums reikalinga ir ar mums naudinga prisidėti prie apvaikščiojimo jubilejaus mūsų ties Žalgiriu, ar ne?

Todėl mes, žemiaus pasirašę liglaikinius Komitetas šiomi meldziamė visus lietuviškus laikraščius patalpinti šitą atsisaukimą ir atidant savo laikraščių skiltis, pakviesti mums iširti, kokia yra lietuviškos visuomenės nuomonė tame dalyke.

Draugijas New Yorko, Jersey City, Bayonne, Elizabetho, Newarko, Port Amboy užkvičiame, kad savo ateinančiuose mitinguose išrinktų po 2 delegatų ir atsiųstų juos 21 d. gruodžio, 1909 m., 730 val. vakare į Lietuvišką Tautišką Namą Brooklyn, 101-103 Grand Str., pasikabinti apie minėtą apvaikščiojimą; ar prisidėti prie to apvaikščiojimo, ar ne? Jeigu prisidėti, tai kur apvaikščioti, ar visiems susirinkti į New Yorką ir padaryti vieną didelę parodą, ar vie-

linėms lenkiškoms ir lietuviškoms draugijoms apvaikščioti skyrium Brooklyn, skyrium New Yorko skyrium Jersey City, skyrium Newarko, Elizabetho, Bayonneje ir t. t.?

Į minėtą mitingą ant 21 d. gruodžio širdingai yra užkvičiami teipogi visi apie linkės lietuviški kunigai.

Mielai Broliai Lietuviai! Kvietė Jus į mitingą lenkai, — nepribuvote, todėl mes spėjame, kad tam jubilejaus sumanymui neužjaučiate. Dabar mes kviečiame jus, lietuviai lietuvius: todėl malonėkite paskirti dienio pibūti ir savo nuomonę išreikšti. Jeigu jus neprisidėsite prie to apvaikščiojimo, tai ir mes neprisidėsime. Kaip nutarsime, tedr ir bus: arba visi, arba nei vienas.

Mūsų nuomone: jeigu mes prisidėsime prie to apvaikščiojimo, tai tikti su tokia išlyga, kad mes, lietuviai, turėtume sau atsakančią vietą, kad lenkai mus nenuseirelktų, kad kitataučiai mus nepaskaitytų už kokius lenkų padonus, kad tas apvaikščiojimas žiurėtojų akys perstatytų tą mūsų ties Žalgiriu sutinkančią su istorija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tauta buvo galinga, mūsų Lietuva plati: traukėsi nuo Baltųjų lig Juodųjų jurių; apart dabartinės etnografiškos Lietuvos priklausė ir Baltudija ir Mažarusiai ir Volynija ir Podolija. Laikė musio ties Žalgiriu mūsų tėvynė Lietuva buvo savistovi — neprigūlminga viešpatystė. Nors mūsų Didis Kunigaikštis Jagaila ir buvo išrinktas lenkų karaliumi, bet lietuviams buvo palikta autonoma (savivalda), o Didis Kunigaikštis Vytautas buvo paliktas karaliaus vietininku. Ankstesnis suvienijimas su lenkais įvyko daug vėliau, praėjus po musio ties Žalgiriu daugiau kaip šimtą metų, per seimą mieste Liublije. Todėl, jeigu mes prisidėsime prie apvaikščiojimo jubilejaus, tai mūsų priedermė bus žiūrėti, kad mes tokią vietą užimtumėm, kad visi sveikataučiai amerikoni matytų, kad mes tame laikė buvome galinga, savistovi tauta, atskira nuo lenkų; kad mes su lenkais susivienijome kaip lygus su lygiais, kad mes ir lig šios dienos pasilikame nuo lenkų atskira tauta, kad mes užtat amerikoni nepravardžiuotų vidindami visus be skyrus kaip "Polaks".

Broliai Lietuviai! Lenkai savo prakalbose duoda mums suprastį, kad apvaikščiojimu jubilejaus mūsų ties Žalgiriu norėtų pasinaudoti didesniams susitarimui su mumis lietuviams, norėtų padaryti kaipi atlyginimą už tuos nesuipatimus, kurie atsitinka tarp lenkų ir lietuvių mūsų senoje tėvynėje, ypatingai bažnyčiose. Mes, lietuviai, tam apvaikščiojimui didesnės svarbos nepriduodame. Norime tik tiktai objektyviai pamnėti atsitikimą, bet teisingai, teip kaip buvo; norime pasirodyti prieš pasaulį, kad ir mes turime savo žemiaus pasirašiusieji, kurie buvome ant to mitingo, budami per daug mažame skatlyje, negalėjome atstovauti lietuviškos visuomenės ir negalėjome lenkamis nieko tikro pasakyti, ar lietuviška visuomenė, ypatingai lietuviškos draugijos, priais prie apvaikščiojimo to jubilejaus, ar ne? Todėl lenkamis renkami savo lenkišką komitetą mes žemiaus pasirašiusieji lietuvių, susirinkę į atskirą salę išrinkome liglaikinį (tam kartui) lietuvišką komitetą pavezdamį jam atsisaukti lietuvišką visuomenę per laikraščius ir lietuviškus kunigus ir lietuviškas draugas per tam tikrus laisvius išstiriami lietuviškos visuomenės nuomonės, ar mums reikalinga ir ar mums naudinga prisidėti prie apvaikščiojimo jubilejaus mūsų ties Žalgiriu, ar ne?

Todėl mes, žemiaus pasirašę liglaikinius Komitetas šiomi meldziamė visus lietuviškus laikraščius patalpinti šitą atsisaukimą ir atidant savo laikraščių skiltis, pakviesti mums iširti, kokia yra lietuviškos visuomenės nuomonė tame dalyke.

Draugijas New Yorko, Jersey City, Bayonne, Elizabetho, Newarko, Port Amboy užkvičiame, kad savo ateinančiuose mitinguose išrinktų po 2 delegatų ir atsiųstų juos 21 d. gruodžio, 1909 m., 730 val. vakare į Lietuvišką Tautišką Namą Brooklyn, 101-103 Grand Str., pasikabinti apie minėtą apvaikščiojimą; ar prisidėti prie to apvaikščiojimo, ar ne? Jeigu prisidėti, tai kur apvaikščioti, ar visiems susirinkti į New Yorką ir padaryti vieną didelę

toj pačioj vietoj, kur pernai buvo iškilmingas Kudirkos vakaras (McCormick Works Club), ant Blue Island, netoli Leavitt st., West Side)

Bridgeportiečiai norėjo, kad šis vakaras atsitūtų ant Bridgeporto, bet westsidiečiai užsispyrė ir meldė, kad ir šiuomet jienis T. M. D. rengiamąjį vakarą paliktų westsidėj, girdi, yra daug jaunuo- menės, kuriai panašūs vakarai rei- kalingi, o prie to jie ima ant savęs parengimą ir išpuosimą visos sve- tainės.

Nors vakaro programą dar ga- lutinai nesustatė, tai vienok jis žada būti gana įvairus. Svarbia- sia programa dalis bus pašvęsta didėliai Lietuvos mokslininkui, prof. K. Jauniui. Kaip pernai Ku- dirkos, taip ir šimet nutarta pa- daryti tam tikrus dailius paveikslė- lius Jauniui, kurie bus dalinami kiekvienam to vakaro svečiui dy- kiai. — Nors apskaityta išlaidų ant kelių dešimčių doliarų, tai vienol nutarta, kad įženga būtų kuoma- ziausia: višos nenumuotos vie- tos bus tik po 15 centų. Tulas ne- didelis skaitliu sėdynių bus rez- vuotos po 50c., kaip ir pernai.

Galutinam apdirbimui programo išrinkta drg. A. Limontų ir B. K. Balevičių. Šis paskutinis bus ir atsakomu vedėju rengiamojo vakaro.

Susirinkusieji atstovai yra tos nuomonės, kad ir šiemetinis va- karas bus įdomesnis, nei tas, kur- is neblogesnis už pernykštį.

Čia reikia priminti jog pernyk- tis T. M. D. vakaras, pagal visų nuomonę, buvo gražiausias Chica- goje vakaru. Publikos buvo taip daug, jog per šimtas žmonių tu- rėjo grįžti negavę vietų.

Šiuomet gal but tas pats ir gal vertėjo todėl geriaus paimti didesnę svetainę. Paimtoji svetai- nė turi tik apie 500 sėdynių.

K. D.

NUO CHICAGOS KUOPU:

22 T. M. D. kuopa nuo Bridge- porto praneša, jog paskutinis jos susirinkimas šiais metais bus sek- antis nedėdienį, 12 d. gruodžio, Ridiko svetainėje, ant 33 gatvės, tuojaus už "Lietuvos" redakcijos. Susirinkimas prasidės tarp 3-4 val. po pietų, tuojaus po 36 S. L. A. kuopos susirinkimo. Visi gali susirinkime būti.

27 T. M. D. kuopa ant Town of Lake praneša, jog jos mėne- nis ir paskutinis šiais metais su- sirinkimas bus 12 d. gruodžio, tarp 3-4 val. po pietų, A. Berzinskio svetainėje, kampas 46 gatvės ir Paulina st.

33 T. M. D. kuopa So. Chicago. praneša, jog jos susirinkimas at- sis bus 10 d. gruodžio (pėnyčio), pusiau aštuonių vakare Aršancko svetainėje.

Visi šitie susirinkimai yra pa- skutiniai šiuosmet. Kas nori gauti Kudirkos raštus dykai (7 knygas su paveikslais), tai yra paskutinė proga prisirašyti prie T. M. D. ir juos gauti. Po naujų metų bus jau pervėlu. Seni sąnariai taip pat privalo užsimokėti, jeigu iki šiolė už šiuos 1909 metus dar ne- mokėję, nes kitaip nesiskaitys T. M. D. sąnariais ir nustos tiesos gauti Kudirkos raštus dykai.

NAUJAI PRISIRAŠE PRIE T. M. D. IR UŽSIMOKĖJO UŽ 1909 m.

Levinston, Ill., nauja 75 kuopa: J. Radzius, K. E. Bertulis, M. Juozapaitis, P. Pacera, P. Janekis, P. Einikis, T. Sauklys, J. Zimon- čius, A. Bagdys, J. Kleinauskas, A. Stancius, V. Treinis, J. Bar- čys.

Bend, Ill., nauja kp.: A. Kara- lius, K. Andriusis, S. Bieliunytė, A. Bujauskas, A. J. Cochenys, J. Cook, M. Banulienė, A. B. Ur- zy, T. Danielevičia, J. Kundro- tas, J. J. Guzevičia. K. F. Ma- čius, V. Mačiulis, A. Tenikaitis, A. Laukaitis, V. Recot, K. Rudai- tis, O. Giraitienė, J. Guzevičienė.

New York, N. Y., 43 kp.: P. Norvelintė, M. Kauneckis, J. Nor- velas, K. Jonušas, J. Gaigalas, D. Norvelius, J. Smalakis, J. Mas- lauskis, P. Olekas, J. Bakutis, V. Andrius, A. Olekas, V. Bočkus, K. Raudonis, J. Lygngaris.

Millinocket, Me., nauja 66 kp.: J. Žiliuckas, J. Sadauckas, J. Gra- bauckas, M. Račyla, B. Galvidis, A. Jurgelėvičia, A. Lapinckas, A. Laukaitis, A. Rackauskas.

Cleveland, Ohio, 47 kp.: A. Vyšniauskas, J. Miliauskas, K. Žilinskis, A. Šeštakauskas, J. Ra- manauskas, J. Adomaitis, K. Jok- ia.

(Tęsa ant penkto pusl.)

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Farašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

jos Nauja Olandija arba Australijos sausžemis su Tasmani- ja; didelė rytinė dalis pasidaro iš skaitlingų salinių Poline- zijos grupų. Visas šitas plotas apgyventas daugelio veislių. Tikriausiai, gal, bus priėmus tris veisles. Pirmutinė, australi- nė, apgyventi Naują Olandiją ir Tasmaniją, antra pa- puasų veislė, gryniausiam pavidale esanti Naujoje Gvinė- joje. Kartais šitas dvi tamsos veisles sujungia i vieną, bet skirtingai tarp garbinučių papuasų ir tiesiapiškių australiečių yra tam per daug dideli. Melanėzijos ir Mikro- nėzijos papuasai susimaišę su polinėziečiais ir malajais; tas pats atsitinka ant daugelio kitų salų, antai: ant Filipinų, Molukinių ir kitų, kur vidutį salų kalnuose gyvena tamsios veislės liekanos (negritosai), nuvartos pribisių malajų, užimančių pakraščius. Iš pirmo, gal, papuasai apgyveno visą Malajiską salyną, kurio jie buvo pirmutiniais gyven- tojais, bet paskui jie buvo nustumti malajų išveržimu. Su šituo prileidimu supuola tas, kad Andamaniskų salų minkopiai priklausė prie papuasų, kaip daugelis mano. Bet svarbiausia salinė veislė yra malajiskai-polinėziskoji, sulgy kurios vienumo teipgi yra mažai abejonės kaip ir sulgy jos pačios iš Azijos; pirmutinės jos buklės, turbūt, reikia įieškoti ant Malakos pussalio.

Australiečius paprastai priskaito prie veislių, savo iš- vystyme stovinčių ant žemiausio laipsnio, nors Gerlandas mano suradęs pas juos žymes nupuolimo nuo pirmesnio ge- resnio padėjimo. Bet jie visgi priklausė prie mažiausiai tinkamų gyventi veislių. Kaip iš viso ko matosi, tai jie yra pasmerkti išnykimui. Jų tikėjimiški suopročiai ir pa- pročiai mažai tėra žinomi; tas gi, ką apie juos žinome, su- tinka su tuo, kas randama pas žemesnes veisles kitur. Jie tiki i visokias dvasias ir šmeklas ir praktikoje jų tikėjimas susideda i monus. Ypatingai juos užima mintis apie vėles gyvenimą po mirčiai; jie mano, jog baltieji žmonės tai sugryžę gyvastin negyveliai. Tikėjimiškas papuasų stovis yra šiek-tiek kiltesnis; bet Melanėzijoje ir ypatingai ant Fidži salų, turime priskaityti daug susimaišymui su polinė- ziečiais, su kuriais šitie gyventojai turi abelus mytus ir papročius. Daugelis jų tiki i vieną augščiausią Dievą ir jie turi mytus apie sutvėrimą, bet visgi jie garbina visokias dvasias, teip gamtos dvasias, kaip ir mirusių vėles. Iš vėliausių etnografiškų tyrinėjimų, Riedelio, Wilkeno ir kitų, galima matyti, jog papuasai kaip ir malajai suteikia gau- sią medžiagą tyrinėjimui animizmo pobūdžio. Priegtam šitų dviejų veislių pobūdžiai yra visai kitoki. Papuasas yra gyvas ir karštas, arzus ir truksmingas, malajas yra įlai- dus, tylus, bet godus kraujo ir nuozmus. Palinėziečiai, nors tos pačios veislės ką ir malajas, stovi beveik tarp šitų dvi- jų kraštutinybių. Vienok panašumai tarp malajų ir poli- nēziečių yra labai pažymūs. Jokia veislė nėra teip žmogė- diška kaip šita, nors žmogėdybė tapo nuslopinta kuone visur svetimų įtekmių. Kas dar esti malajų ir polinėziečių po- būdžio žymė, tai tas, kad kaip vieni, teip kiti didelę svarbą pridūda ceremonijiskam mandagumui, pritinkamybę abel- nai ir draugijinei etiketai. Išlaukiniu pasielgimu ir kalbos formomis jie parodo savo didelę guodinę ne tik vadovams, bet ir visiems augščiausi jų pastatytiems, abelnai su visais stengiasi palaikyti savo vertumą, teip kad tankiausiai su augštesniais jie kalba kita kalba negu su žemesniais.

Pav. 8. Paveikslas vėlių iš Ubudmos.

Polinėzija tapo žinoma europiečiams tik kelevių dėka (Wallis, Bougainville ir Cook) daugiau kaip metamsit at- gal. Tame laike gyventojai buvo karingi ir žmogėdiški. Šitoje svieto dalyj misijonieriai laimėjo savo didžiausias pergalės ir kuone visur įvedė krikščionybę ir civilizaciją. Kuomet naujasėdžiai ant Australijos sausžemio grumė ir naikino pirmutinius gyventojus, pirmieji gyventojai Polinė- zijos salų, kurios dabar didžiojoje yra po įvairiomis Eu- ropos valdžiomis, parodė norą priimti musų tikėjimą ir kultūrą. Kaip misijonieriai teip ir viršininkai tyrinėjo bu- dus ir papročius ir rinko dainas ir mytus pirmutinių gyven- tojų ir akyiai surinko juos ant salų Tonga, Samoa, Tahiti, Raiatea, Hervey. Sandvičiniam salyne (Hawaii) ir ypa- tingai Naujoje Zelandijoje, kur jie atsisėjo viską, ką tik galėjo nuo maorisų, teip vadinamų Naujosios Zelandi- jos gyventojų vadovų ir kunigų.

Polinėziečių tikėjimas turi daugelį nepaabejiamų pa- našumų dalykų tikėjimams visų laukinių ir barbarų. Čion teipgi randame animizmą ir garbinimą gamtos, raganybę ir visokius prietarus. Yra garbinama daugelis dievų, vadi- namų Atua; šitas vardas visai yra aiškinamas, kuomet dvasios, sarginės dvasios abelnai ir mirusių vėles yra vadi- nama Tiki. Idomiausiu Polinėzijoje dalyku yra nepaprastas mitologijos išsivystymas, kuri nėra be tam tikro poetiško, gražumo, kame galima persitikrinti, skaitant Greyo ir Gillo rinkimus. Čion patėmysime kairkuriuos iš tų mytiškų su- opročių. Vyriausiu visoje Polinėzijoje dievu yra Tangalva (Tangaroa ir Taaroa), kuris tankiausiai yra laikomas dan- gaus ir juros dievu. Jis yra teipgi sutvėtoju, budas gi, kokių žemė buvo sutvėta, paduodama įvairiose formose. Be simboliškų svietinio pauksčio paveikslų ir padarancio svietą kiaušinio, kurie yra sutinkami ir čia, augščiausios dievystės sutvėrimas svieto yra vaizdomas sekanciais bu-

dais: kartais svietas yra Tangaroas kevalu, ar kunu, kar- tais sutvėrimas pavyksta po kelių nenusisėkimų, kartais svietas išneria iš juoros. Tankiai minima teipgi apie žmo- nių giminingumą su dievais; žmonės, esą tai dangiskieji sutvėrimai, išėję iš dievų gyvenimo ir paklydę.

Originališką pobūdį igijo sakmė apie svieto sutvėrimą Naujoje Zelandijoje, myte apie padalinimą Papa ir Rangi (dangaus ir žemės) jų vaikų. Pas maorisus vyriausia si- tame myte folė priklauso Maui, apie kurį tankiai minima ir Polinėzijoje, vienok mes negalime aiškiai atskirti jo asme- niskumo ir veiksmų nuo Tangaroa. Daugumas žiuri i Maui kaip i saulės dievą, su kuriuo daugelis mytų sutinka, ypatingai mytai apie bastynes ir mirtį, arba kuriuose jis at- sitinka kaip po svieto žvejas, ar atnešėjas ugnies, arba jis net sugauna saulę. Aplamai jo mytai igijo kuone pasakišką pobūdį. Jis yra teipgi susirūšęs su padavimais apie basty- nes, apsirėikšdamas juose tai pirmutiniu žmogum, tai kultu- riškų karzygiu. Šituose padavimuose istoriskieji atminimai sumaišyti su mytų elementais ir Schirrenas apsirinka, at- mesdamas jų būvimą juose ir visą jų turinį aiškindamas kai- po mytą liečiantį saulę arba požeminį svietą. Be to gana išsivystę, nors neaiškiai apsklembti, polinėziečių suopročiai apie dievų (Po, Pulotu) gyvenimus ir apie požeminį mi- rusių karaliją. Vienok, kad ir skaitlingos, sulgytinamai, zi- nios, kurias turime apie polinėziečių tikėjimą i jų dievus, vi- gi jų neužtenka tam, idant drauge su Gerlandu nupiešti polinėziečių tikėjimo vystymosi bėgį. Jis atskiria tris laips- nius: pirmame, baimė pagimdžiusi tikėjimą i Tiki — dva- sias apgyvėjas, gyvulių paveikslė; antrame, iš nuostabaus stebėjimos i gamtos stebuklus išsidirbo vyriausiu dievų pa- veikslai, kurie trečiame parijode vėl nublanko, užleidami vietą manymams apie vėles ir demonus. Šitas sustatymas ir pats iš savęs negalimas ir pakaktinai negali būti pri- rodytas.

Iš tikėjimiškų papročių visųpirma turime paminėti ta- tuiravimą, kuris, nors atsitinka ir pas kitas veisles, bet tie- kur jo prasiplatinimas neturi tokio platumo ir abelumo kaip pas polinėziečius. Šita skaudi operacija paprastai prasideda suaugusiam amžy, bet paskui išpaustuoma pa- veikslai, ypatingai apie juosmeni, ant klubų ir pilvo, tankiai per daugelį metų. Daugiausiai tatuiruojami yra vyrai, mo- terys mažiau, o vergai visai ne; svetimėziečiai kartais yra verčiamj prie to, o kartais tatuiruojasi be jokios prie- vartos. Be abejonės, šitas veiksmas turėjo tikėjimišką prasmę; jis buvo atliekamas kunigų, giedant tikėjimiškų himnų giesmes ir pirmas jo įsteigimas buvo priskaitomas dievams. Iš visokių jo aiškinimų daugiausiai salininkų turi Gerlando aiškinimas: "pieš ant savęs ženklą i dievų, kuris buvo globėju arba tam tikro atskiro asmens, arba gentės, prie kurios priklausė tasis asmuo; galbūt teipgi, jis puošė save ženklais abiejų dievų, dvasios — globėjo ir gentės die- vo". Šiteip suprantamas šitas paprotys yra ankštesniam su- sirūšimui su totemizmu ir tuo labiau, kuo tankiau įpiastumi paveikslai išreiškia visokius gyvulius: žalčius, driežus, žu- vis ar paukščius. Greta su tatuiravimu, kaipi tikėjimiškas paprotys, buvo teipgi pas polinėziečius ir apiapiustymas.

Šitos veislės ypatingumą, sutinkantį su aštriais visu- meniškais aristokratiškų rėdo skirtumais, padaro įstaty- mai apie tabu. Asmenys, daiktai ir aplinkybės buvo dala- nama i tabu, esančius susirūšimui su dievais, ir i noa, pasilie- kančius abelnam vartojimui. Tabu buvo visuomeniški ir privatiški, vienvialiniai ir laikiniai. Tabu buvo viskas, kas tik turėjo kokį susirūšimą su kultu, taigi vadovai ir didži- nai, teipgi moterys, bet tik prie išimtinų, tam tikrų ap- linkybių. Priskaitytas prie tabu skaitliaus davė apgyvini- ir privilegijas, bet tuomi patim dėjo visokius apbrėžiamus; pats žodis turi reikštį: "stipriai pažymėtas, užgintas". Kaip uždejamas, teip ir nuėmimas tabu atsidūdavo su tikė- jimiskomis ceremonijomis; paskutiniam pabūklui paprastai buvo vanduo. Ypatingai tabu buvo draugija Areoi, gavusi savo pradžią Tahitje, bet nuo tės išsiplatino teipgi ir po kitas salis. Šita korporacija mytiškai išvedžiojo savo pa- čia nuo dievo oro ir savino sau dievišką pagarbą. I ją įstodavo tik po prirengiamojo išbandymo su visokiomis ce- remonijomis. Ji turėjo septynis laipsnius, kurie skyrėsi teipgi vienas nuo kito visokiais tatuiravimais. Žemesniems laipsniams pavesta buvo vesti šokių ir žaismes, su kuo jie eidavo nuo vienos salos ant kitos, rodydami vaizdus iš die- vų istorijos. Astrus tabu reikalavo, idant visi vaikai, gimę iš atsidavusių visokiai paleistuvystei Areoi narių susine- simo su vietinėmis moterimis, būtų užmušami.

Su daug painesniais santikiais negu Polinėzijoje susi- tinkame dabar, kreipdamiesi prie malajiskio salyno. Čion gyventojai ne tik susideda iš malajiskų pribisių ir pirmųjų gyventojų šamžio (gal giminingų papuasams), bet ir jau nuo seniai jie buvo statomi visokiomis civilizuočių tautų įtek- mėmis. Nors ir negalima tikrai pasakyti Indostano pirmu- nių susinešimų laiko su salynu, vienok jie negalėjo būti vėliau pirmųjų musų metkaitos amžių; vienok indų kultu- ros žiunkuras Javoje apsirėiskė daug vėliau. Ji tęsėsi iki 1478 m., kuomet su Madjapahito kunigaikštystės puolimu, islamas laimėjo viršų rytinėje Javoje. Tokiu būdu Java turėjo jau išvystytą civilizaciją, galingą valstijos surėdymą ir daugelio metamsimčių istoriją pirma atėjimo europiečių. Gana yra paminėti europinių tautų, pirma portugalų, pas- kui olandų pergalės ir naujokimimai. Idant suprasti dauge- riopos įtekmes ir priemaistys, kurios teip žymiai atsiliepė i etnografišką salyno išveidį. Tą patį galima pasakyti apie skaitlingus chinų darbininkus ir vaizdus, apsigyvenusius daugelyje vietų.

Pas malajus senas stambeldiškas tikėjimas užleido vie- tą oficiališkai augštesniems tikėjimams; kas buvo greičiau misijų negu užkariavimų pasekmė. Pirmiau animizmas ir gamtos garbinimas stovėjo augščiausiai, bet jie greitai rados nuvartę i užpakalį, padarymū tikros poetiškos mytolo- gijos kaip i Polinėzijoje. Žinoma, daugelis barbariškiausių veislių ikišioliai liekasi stambeldžiais, pav., dajakai ant Bor- neo, pas kuriuos rinkimas galvų yra laikomas aukavimu mirusiems, ir battakai vidurinėje Sumatroje, kurie ikišiol yra žmogėdišais; vienok tarp abiejų genčių krikščioniški misijonieriai turėjo tam tikrą pasekmę. Tangalai ant Fi- lipinų salų buvo sukrįščionyti valdant ispanams, o alfu- rai ant Minahassos protestoniškų misijų. Pas veisles ant salų tarp Celebeso ir Naujos Gvinėjos, Riedelio aprašytas, krikščionybė prisimė tik nedaugelyje atsitikimų, k. v. pas ambonus; diduma gi šitų veislių yra stambeldiškos sąlygo- s. Teisybė, kad visur, net Javoje šitos sąlygos dar tebėra, ir menkai yra pridengiamos induizmu, mahometizmu ir krikščionybė. Tikėjimas i dvasias, garbinamas gamtos ir mirusių, aukojimiškos išklmės ir visoki burtai atsitinka teip Javoje kaip ir pas maistųjų veislių gyventojus ant Molukki- nių salų. Pažintis visokių burtinių priemonių ir formulų (Ngelmu, Rapal) ypatingai yra išdirbta. Dovanos tankiai yra duodama mirusiems ir žmonės tiki i jų persikėtimą i gyvulių pavidalus, ir biopsl atkeršinimo ar bausmės, si-

kepos randame labai išsiplatinusį tikėjimą, kad moterų vė- lės, mirusių šešos, yra pavojingos vyrams ir vaikams. Wilkenas yra prirodes, kaip animizmas valdo liaudies tikė- jimą ir liaudies papročius indiskame salyne ir Javoje nema- ziau kaip pas žemesnio laipsnio veisles.

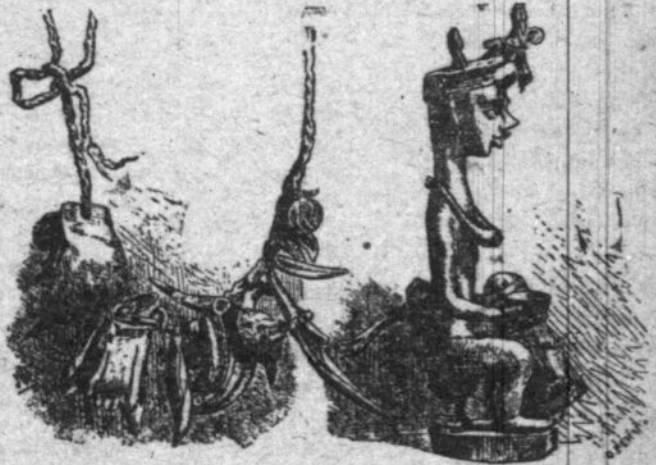
Induizmas labiausiai išsiplatino Javoje, Maduroje ir Bali; bet papročius, susekamus nuo indų įtekmes, randa- ma ant kitų salų, net pas dajakus ant Borneo. Rašliava ant Javos atsirado ir išsivystė po indų masties ir formos įtek- me; sena javiečių kalba, kavi, nuo A. W. von Humboldto pa- sekmingai tyrinėjama Friedericho, Coheno, Stuardo, Kerno ir kitų, yra malajiskia tarne, auklėta po sanskrito įtekme. Šitoje kalboje yra išlaikyta teip užrašai, kaip i rašliavis- ki darbai; pastaraisiais yra episko pobūdžio tematai iš indų Mahabharata javiečių apvalku apvilkti. Vėliaus vietinės apie didvyrius sakmės buvo paimta i javiečių rašliavą. Priegtam yra daug pavyzdžių tikėjimo, doros ir misterijos raštų, parašytų mahometonų dvasia ir populiariška kal- ba, k. a. dramatižuotos sakmės apie Vajangą (kaip ma- rionettis). Bet gryžkime prie indų įtekmes, kuri yra teipgi svarbiausia tikėjimo dalykuose. Skaitlingi dievų paveikslai, simbolai (Linga, Fallus) ir ypatingai triobėsių liekanos, k. a. Baro-Budur šventnamis, liudija indų kultūros išsipla- tinimą Javoje. Dabar jie daugiausiai yra sunaikinti dau- giau gamtos negu žmogaus rankomis, vienok liekasi gana, idant galima būtų sprėsti apie jų pirmutinį didumą. Indų šventnamiai ypatingai buvo randama ant kalnų augstumių Diegno ir Pram Kaname, kuomet buddistų šventnamiai yra randami Kadoje apskrityje. Iš paskutinių kolosaliskais Barobudur triobėsių yra įdomiausios. Jojo skaitlingos sienos, koridoriai ir terrasos, išpuosta skulptūros darbais ir bareliefais ir jo Buddos stovykla, tyčia nebaigta, kaip tuli mena, duoda mums suprasti svarbą, kurią buddizmas buvo igyjęs Javoje. Induizmas vis dar, regisi, labiau išsipla- tinęs. Javoje randame Višnu ir Bramą ir ypatingai Si- vą su Durga ir Ganesa. Griežtas asketiškas gyvenimas, kurio daugumas javiečių laikosi, ir paleistuviskas garbinimas Lingos pacina nuo Siva. Dabar nors indų tikėjimas se- niai išnyko nuo Javos, bet jis vis palieka šitas žymes, til asketiškas gyvenimas įgavo mahometonų skraistę, o išt- virkimas užsiliko tautiškų papročiu, kartais susirūšiančiu su stambeldiškais veiksmais. Idomus pavidalas Panteone, ne tik Javoje, bet ir kitur salyne, yra Bataru Guru, kuris abelnai yra garbinamas kaip augščiausias Dievas Sutvėto- jas. Jo vardas rodo i indiską pačią ir gali būti prilygin- tas prie Siva; žinoma, tuli vietiniai supratimai susimaišę su juo.

Islamai labai yra po salyną paplitęs, nors visai neišnai- kines stambeldiškų nuomonių ir papročių. Javoje islamas yra tautiškų tikėjimų; jis turi oficiališką pobūdį vietinių kunigaikščių ir didžiųjų rumuose ir net yra pripažinimas ir apginimas kaip toksai Olandijos valdžių. Žmonių tikė- jimiskos priedermės klausybė gali būti tankiai tik liuosą pildoma, bet dalyvavimas mahometonų šventėse vėl su- šaukia žmonės prie islamo ir kelionė i Mekką uždeg fanatizmą. Mahometonų gyvenimo sukuriu salyne yra sto- vi Džavah naujokinė Mekkoje, kuri buvo aprašyta Snoucko Hurgronje. Iš to centro pažintis tikėjimiško įstatymo i mystikųjų draugijų nariai salyne apturi stiprią paramą.

Greta su mahometoniskais ir vietiniais krikščioniškais gyventojais, kurie, reikia pasakyti, nėra teip skaitlingi kaip to galima būtų laukti po tiek metamsimčių europiečių valdymo, gyvena teipgi daugumas stambeldiškų genčių. Liečianti vietinius tikėjimus medžiaga buvo surinkta ypa- tingai Wilkeno ir jo sutvarkyta nuo abelnos animizmo at- žvalgos. Teisybė, tikėjimas i vėles ir dvasias labai prasine- ša pas juos, bet yra teipgi ir garbinamas gamtos, kurio ir čion negalima teisiog priskaityti prie animizmo.

Turtinga medžiaga, surinkta Wilkeno ra/nuose duoda didelius pragumus animizmo tyrinėjimui. Todėl mes atsi- sakome aprašinėti tikėjimus atskirų salyno tautų ir pasika- kinsime nurodymais i laikurias pobūdiskas sąvybės.

Labai yra prasiplatinęs tikėjimas i vėles, kurių pas kiek- vieną žmogų esą po kelias; alsavime, širdy, jo šešely. Vėlė, miegant, apleidžia kuną ir priima sau kitus paveikslus, pav., paukščio paveikslą, dëlko, mat, tasyk ir barstoma ry- ziai. Daugelis genčių tiki i viltakius; ypatingai tie, kurie pažysta Ngelmu, t. y. žino burtiškų žodžius (rapal), gali pasiversti i tigrus. Mirusių vėles gali būti pavojingos, pav., moterų vėles, mirusių prieš gimdymą arba laike gimdymo (pontianak). Virsgamtiskos pajegos, k. v. kerėjimas, tan- kiai skaitosi pereinančiomis paveldėjstėn. Labai ilgos iš- kilminės apeigos ir ceremonijos, daromos numirus ir lai- dojant, yra tikslui prasišalinimo kenksmingų įtekmių iš vė- lionio pusės, o drauge su tuo prigulėjimo tikslui persikelti mirusio vėlei i vėlių salį, kuri, ant daugelio salinių grupų gyventojų, yra netoliesia nuo salų. Skaitlingos dovanos duodamos vėlei tam, kad ji paimtų jas ten, kitos gi yra skiriamos jai, jai besibastant po žemę. Yra daug prirody- mų, jog šitas tikėjimas pra tęsimas teipgi ant gyvulių ir

Pav. 10. Talismanas ir protėvio paveikslas ant Borneo salos.

augalų, kurie teipgi apdalinami vėlėmis, vienok nėra garbi- nami. Iš augalų pirmą vietą užima ryžiai; laike triuso apie ryžius Javoje ir teipgi kitose vietose, simboliškai keliama yra ryžių jungtuvės ir rengiama visokios šventės bei puotos.

Prie fetišų ir amuletų skaitliaus — musulmans iš sta- meldžių fetišų daro amuletus — priklauso vadovų sąvybės (ginklai, drabužiai, graznos), kurioms priskaitoma ma- giska pajega; pastebėti teipgi šventi puodai pas dajakus, prie ko teip labai išsiplatinęs paprotys galvos piovimo pas dajakus, alfus ir kitus, yra susirūšimui su kaukolių kultu.

Greta su šitais magiškais ir animistiškais suopročiais atsitinka teipgi ir garbinimas gamtos ir stokos nėra prigim- tinjams mytams, k. a., apie dangaus ir žemės jungtuves lie- tingo sezono pradžioje. Kalnai ir vandenys, saulė ir mė- nuo garbinama kaipo dieviškos esybės. Pietiniu Javos pa- kraščiu pasakojama apie nergėšką pietinio vandenyno dievą, (Tolitu bus).

Pasveikinimas.

pirmojo lietuvių moterų susivaižiavimo,
O, moters lietuvi! Jus — saulė tautos!
Jūs — mūsų geroji viltis!
Jums rūpi likimas, garbė Lietuvos,
Nes jums ji brangioji šalis!

Atvykot su geismu čia pasiteiraut,
Kur klabin, kur žengti pareis;
Kaip laisvę, lygbę jus' lyčiai išgaut,
Kokiais turit eiti keliais....

Tat sveikinam jums, o dukters šalies! —
Pirmėivės tarp mus' seserų!
Kas jausmus išreikšti gal musų širdies
Dėl jūsų darbų teip gerų!

udita, Grazina, drąsi Zanna d' Arc!....
Daugybė teipgi kitų!....
Lenk galva, lietuvai, ir gailiai užverk
Prieš milžines tokias tautų!

O, moters! jums duota galybė dangaus:
Jūs klausė didi milžinai!
Sutverkit stiprybę mus' krašto brangaus;
Te keliai visi būtinai.

Jums veikiant, auginant jaunąsias kartas,
Brangioji tėvynė žaliuos;
Ir garbę ir laisvę senovės atiras,
Didvyrių daugybę išduos!

Oi bus paminklinga dienele šita
Atmintį visos Lietuvos!
Atmims ją meilingai karta kelinta,
Ir bus ji brangi visados!

Lai Viešpats galingas padės jums nutart,
Kaip turite veikt, prakaituot;
Kas gera, kas bloga viešai išsitar,
Kaip reikia tėvynei tarnaut.

Tingėjimą vykit iš krašto toli,
Deginę ir rukmą lauk!
Darbštumą, blaivumą jauni ir žili
Lietuviai temyli daug-daug!

O, moters lietuvi! Jus saulė tautos!
Jūs mūsų geroji viltis!
Jums rūpi likimas, garbė Lietuvos,
Nes jums ji brangioji šalis!

Ksav. Vanagelis.

S. STEPNIAK.

Namelis ant Volgos

ARYSAKA.

Versta iš rusų kalbos.

Krutikov pažūrėjo į ją skersai.
— Ji viską žino, ir viską slepia nuo ma-
ęs, — dingtelėjo jam į galvą.

Jis nežinojo ką sakyti ir nutilo. Sve-
ainėje sėdėjo apsimiaukęs; priejo prie savo
užieduotinės ir nusidėję ją į šalį. Jie karstai
pie kasiną ką kalbėjo.

— Meiliniai! — nusprendė Vladimir.
Išgėręs savo kavą, jis nuėjo į filigij.

Pasilikti ilgiau tame name jam buvo
neapsakomai atkaru. Reikia tuojau bėgti.
Jam nemalonu buvo išeiti pasislėpus nuo Ka-
tės. Jis paliks laisvą, ji viską supras.

Vladimir pradėjo rašyti. Laikas jam ne-
patiko, sudegino. Parasė kitą, irgi sudegino;
užbaigė tu, kad paliko tik kelias eilutes:

„Sirdingai dėkauju už viską, ką tamsta pa-
darei man ir meldžiu atleisti, kad esu
priverstas apleisti tamstų namus, neatsisveiki-
nęs su tamsta“. Pasirašė: „Tamstos Vladim-
ir Volgin“.

Raštelį įkišo į tą knygą, kuri
pagelbėjo jį susiartinimui ir padėjo jį atgal
ant etazerės.

— Jei ji mane atsimins, dasiprotės, kur
įsietosi, — nusprendė Vladimir. Paskui iš-
ėjo į sodną, iš sodno per vartelius į takelį,
kuris leidosi prie upės. Niekas jo nepamatė.

Nusileidęs į apačią, pamatė prielauką ir ta-
pačią valtį, kurioje jis čia atplaukė.
Kaip tas neseniai buvo ir kiek daug jis
pergyveno!

Susimąstęs jis artinosi prie upės. Visi
šios sanvaitės atsitikimai — buvo praeitis, ne-
sugrąžinama praeitis, papuosta puikiais atsi-
minimais.

Kelias sukosi. Jis apsisėjo ir atsigrėžė
atgal, kad pažūrėtų paskutinį kartą į namelį,
kur gyvena mergaitė, — dabar jis jau prisi-
pažino, kad pamylą ją. Jis tyliai sakė jai am-
žiną sudiev ir umai išgirdo pajįstamą vyro
balsą.

Prieš jį stovėjo Krutikov, laikydamas po
ranka Kate. Jis išėjo pasivaikščioti pagal
Volgą ir dabar grįžo namon.

— Sit ir tamsta vaikstinėjai, — prakalbo
Krutikov nusisypsojęs.

Dabar jis buvo daug meilesnis, kaip prie-
piet, matyti norėjo įtikti Katei, su kuria tur-
but apie viską išsikalbėjo.

— Taip, išėjau pavaikščioti, — pasakė
Vladimir.

Jis pažūrėjo į Kate.
— Toks gražus oras, ar galima išsėdėti
namie, — pratarė Kate ir lengva šypsa pasi-
rodė ant jos lūpų. Jos akys ir meilus, gyvas
reidas juokėsi ir džiaugėsi.

Mergaitė tuojau suprato, ką Vladimir
norėjo padaryti ir tas netikėtas jo sugavimas
abai juokino Kate.

— Ar tamsta nori ir toliau eiti vienas ir
namesti mus? — prasiuko Kate, jam vienam
uprantančiu tonu.

— Ne, ačiū, aš pasivaikščiosiu kitą kartą.

— nusisypsojo ir Vladimir. — Dabar aš ge-
riau palydėsiu tamstas.

VI.

Jie nuėjo atgal. Truputį atsilikęs nuo
jų sekė kurjeras su juodu odiniu portfelium.
Jis ką-tik atvyko iš miesto su svarbiais popie-
riais nuo gubernatoriaus.

— Sit, mielišiamasis, — linksmi pasakė
Krutikov, rodydamas galvą į pasiuntinį, —
nelengvas musų darbas. Ir į šitą ramų kam-
pelį popieriai seka paskui.

Jie nuėjo į svetainę. Senutės ten nebuvo,
ji dar tebeniejojo, kaip ir visuomet, po pietų.
Krutikov nuėjo ant viršaus į savo kam-
barį, peržiūrėti popierių. Kate pasiliko vie-
na su Vladimiru.

— Na ką, ar tamsta esi labai nusimines,
kad negalėjai pabėgti? — juokdamas paklausė
mergaitė.

— Nusimines, bet nelabai. Aš vistiek ši-
naktį išėjau; dabar man yra proga, ypačiai kai
su tamsta atsisveikinti.

— Visai nėra reikalo tamstai skubėti bėgti
iš čia. Dabar tamstai grėsia dar mažesnis
pavojus, negu pirma. Aš viską papasakojau
Pavliui Aleksandrovičiui ir gali tamsta buti
tikras, kad tamstos paslaptys yra gerosė ran-
kose.

— Visai tikiu ir esu jam labai dėkingas
už gerą širdį, — šaltai atsakė Vladimir. —
Bet leisk man su tamsta atsisveikinti.

Kate patraukė pečius.

— Žinai, ką aš tamstai pasakysiu? — pra-
kalbo mergaitė po neilgos pauzės, — tas ne-
gerai.

— Kas negerai? Kad aš visam amžui ne-
noriu pasilikti pas tamstas dykduoniant?
— Ne, ne tas.... — pertraukė Kate. —
Negerai, kad tamsta esi toks nekantrus. Aš
juk žinau....

Mergaitės kalbą pertraukė įėjęs Krutikov.
Paprasitai ramus ir užgandintas jo veidas bu-
vo neramus. Rankose jis turėjo atvirą laisvą.

— Kas? Kas atsitiko? — sušuko Kate.

— Atėjo žinia apie Joną, — nenoromis pa-
sakė Krutikov.

— Kas? Sakyk greičiau, nevalgink!

— Nelaime atsitiko, nors tas anksčiau, ar
vėliau turėjo atsitikti; visos tos... svajonės
prie gero neveda; — jis skersai pažūrėjo į
Vladimirą. — Vieną žodžių, Jonas areštuotas.

Šie žodžiai buvo, kaip griaustinio trenks-
mas.

Kate sušuko ir puolė ne prie sužieduotinio,
bet prie Vladimiro. Instinktas jai pasakė, kad
toje nelaimėje Vladimir jai artimesnis už su-
žieduotinį. Jie atsisėdė šaliai ant kedės;
mergaitė isteriškai pradėjo verkti.

Vladimir pasilenkė prie jos.

— Nusiramink. Rasi visas pasibaigs nie-
kais. Ne kiekvienas arestas yra prazūtis.
Reikia sužinoti smulkesnias.... Buk malon-
us, leisk pažūrėti į laisvą, — rimtai atsikrei-
pė Vladimir į Krutikovą, kuris surūgęs žiūrė-
jo į tą sceną.

— Ne, geriau aš pats perskaitysiu, tik ke-
lios eilutės.

— Gauta teipgi žinia, — pradėjo Krutikov,
— kad vienas mūsų gubernijos bajoras, Jonas
Prozorovas, tamstos sužieduotinės brolis, areš-
tuotas Peterburge. Tas atsitikimas gali buti
tamstai skaudus — tamsta esi labai artimas
areštuotojo šeimynai. Bet niekas už tą ne-
gali atsakyti.... Krutikov kelias eilutes per-
bėgo akimis. — Tas neturi ryšio su dalyku, —
sumurmėjo jis, — „Jauno Prozorovo ir dau-
gelio kitų areštų kaltininkas yra tulas Muri-
nov, žinomo senatoriaus paklydęs sunus. Kas
galėjo manyti....“

— Toliau neinteresuojama, — pasakė Kruti-
kov, dėdamas laisvą į kišenį.

— Kas bus? — paklausė Kate, žiurdama
į Vladimirą, jos akys buvo nuliudę; ji tartum
laukė paskutiniojo dekreto.

Vladimir buvo išbalęs, yt mirtis.

Murinov — tai ir buvo jis.

— Nėra vilties? Jonutis prauzo? Mes
jau niekuomet jo nebepamatysime? — sušuko
Kate, grobdama Vladimirą už rankos.

Kitame kambaryje pasigirdo trenksmas ir
kaszin-kas sunkaus parviro ant grindų.

Senutė Prozorovienė, išsimiegojusi, grįžo
prie svečių ir per atdaras duris išgirdo duki-
ters žodžius.

Senutė nunešė į lovą. Kate ir auklė vaik-
stinėjo apie ją.

Krutikoviui reikėjo išvaziuoti tą pačią die-
ną. Gubernatoriaus reikalavo jį prie skuboto
dalyko. Kate išėjo ant valandėlės nuo ligonės
ir vėl tuojau sugrįžo; Vladimir vienas turėjo
lydėti mergaitės sužieduotinį.

Atsisveikinant, Krutikov stipriai paspaudė
Vladimirui ranką ir šypsodamas labai jaus-
mingai pasakė:

— Iki pasimatymo. Tikiuos su tamsta pa-
simatyti geresnėse aplinkybėse.

Už minutes Vladimir atsigrėžė ir Krutiko-
vo akyse jis pamatė tiek daug neapykantos, —
Vladimir viską suprato. Jaunikaitis uždavė
sau interesingą klausimą: tas valdininkas ap-
skys jį, ar ne? „Apskys“ — nusprendė. Ge-
resnės aplinkybės, apie kurias jis minėjo, rei-
kia: susitiksime kalėjime, prie tartytojo stalo.
Toks pasimatymas būtų neperdag malonus! Jis
išeis šią naktį. Bet pirma jam būtinai reikia
pasimatyti su Kate. Jis turi jai pasakyti, kas
jis toks ir išaiškinti jai visą dalyką. Jie jau
niekuomet nebesusitik. Mergaitė kaip-nors
gali sužinoti, kas jis toks. Vistiek jei ir ne-
suzinotų, Vladimir nenori, kad mergaitė ma-
nytų apie Vladimirą Murinovą, kaip apie kal-
tininką, kuris prazūdė jos broį.

Visą kelią lig stoties Krutikov buvo su-
rūgęs ir piktas. Jis lojojo vežėją ir net kum-
s-

telėjo jam į nugarą. Ir jis uždavinėjo sau
klausimą, kaip ir Vladimir, tikrai iš kitos pu-
sės.

— Apskys! ar neapskys!

Jam, kaip padoram jaunam žmogui, buvo
biauru buti skundiku: skysti svetį iš tų na-
mų, kuriuose jis buvo saviškis. Bet dalykas
buvo apie Kate, apie jo viso gyvenimo laimę.

Ar daug reikia, kad suklaidinti ir prazūdyti
tokią gerą ir ekzaltuotą mergaitę? Ar mažai
buvo pavyzdžių? Tarp mergaitės ir to nu-
plyšelio jau užsimėgė artimi ryšiai, kurie
kankino ir gzdino Krutikovą. Kate padarė
suokalbį prieš jį — sužieduotinį. Tiesa, pas-
kui ji pati prisipažino, bet Krutikov atsiminė,
kad ji tą padarė tikrai tuomet, kuomet persi-
tikrino, kad jis ir be jos viską jau žino. Ir
ant galo toji paskutinė scena.... Pas Kruti-
kovą viskas viduje užvirė. Kuo tas gali už-
sisbaigti? Gerai, Vladimir, ar kaip ten jį
vadinti, greitai išvaziuos. O jei neisvaziuos,
tai lengvai galima pabaidyti. Bet kas gali jam
užginti sugrįžti už mėnesio, kito? Ar nege-
riau būtų visai jį pašalinus? Ar ne jo pa-
reiga pergalėti save vardan tarnybos, vardan
Katės meilės?

Bet ką pasakys Kate? Kaip pažiūrės į jį
už tokį pasielgimą.

Jis nieko negalėjo nuspręsti ir tas jį dar
labiau erzino ir pykino. Taip jis nuvaziavo
į miestą, taip praleido visą vakarą namie ir
nieko nenusprendęs, ant rytojaus jis ėjo į gu-
bernatoriaus gabinėtą.

Namelyje ant Volgos buvo liudna; Prozo-
rovienė negalėjo atsikelti iš lovos, ir Kate vi-
šą laiką praleidavo su motina. Visą vakarą
Vladimir prasėdėjo apačioje, valgomajame
kambaryje, tikėjosi pamatyti mergaitę, nors
trumpam laikui. Bet ji nesirodė. Rasi ji ty-
čiomis šalinosi jo.

Vladimir nuėjo į filigij. Palikti jai lai-
są ir išeiti nepasimačius? Ne. Tokių da-
lykų negalima atlikti raštiškai. Jo abejonės
buvo visai bereikalingos. „Neapskys“ — nu-
sprendė Vladimir. — Jis žino, kad tuomet ne-
pamatys Katės, kaip savo ausį, jei pavirs į
Judą“.

Visą pirmadienį Vladimir kankinosi, ne-
kantriai laukė. Kate nesirodė. Po pietų jis
neilgam laikui pamatė Kate — ji atėjo į
virtuvę kaszin-ką pasakyti. Mergaitė istolo
linktelėjo jaunikaitiui galva ir vėl nuėjo ant
viršaus. Jis negalėjo pratariti į ją nei žodžio.

Vladimir pradėjo labai nerymauti. Jo at-
sakymas ant klausymo „apskys“ ar „neap-
skys“ dabar išsiliejo į trečią ir galutiną for-
mą: „apskys ir tą padarys taip, kad Kate visai
ir nedasiprotėtų“.

Vladimir degė, yt ugnyje. Lig paskutinės
valandos laukė, klausė maziausio šnabzdėji-
mo. Ant galo jis nusprendė parašyti Katei
laiskelį: nori būtinai su ja pasimatyti.

Auklė nuliupo į apačią vandens.

— Ką, kaip ponis? — paklausė Vladimir.

— Ačiū Dievui, rodos geriau. Dabar už-
migo.

— Sit, kaip sugrįši atgal, atiduok tą pa-
nelę.

Vladimir padavė jai mažą raštelį sudėtą
ketvirtiniskai. Senutė pažūrėjo jam į veidą
ir nieko nepratarusi palingavo galvą.

Vladimir rašė Katei: „Aš turiu tamstai
šitą pasakytį. Nulipk tamstą į apačią. Aš
tamstos neužtrukdysiu. Dalykas eina apie
mano gyvybę, kurią tamsta išgelbėjai.“

Pasisėmusi vandens, senutė vėl užlipo ant
viršaus ir už minutes Vladimir išgirdo Katės
žingsnius.

VII.

Mergaitė atėjo pas Vladimirą gera, meili
ir draugiškai paspaudė jam ranką.

— Sveikas, — pasakė mergaitė, — mes su
tamsta taip seniai matėmės. Na, ką tamsta
man norėjai pasakyti? Ir kodėl tamsta man
anksčiau neparašė, kad reikia su manim pa-
simatyti? Aš anksčiau bučiau atėjusi.

— Aš maniau, aš bijojau, kad tamstai bus
nemalonu. Man rodėsi, kad tamsta nuo ma-
nės šaliniesi....

— Aš šalinuos nuo tamstos? — nustebo
Kate. — Kam? Tamsta man nieko blogo ne-
padarei.

— Nepadarai, prisiekiu tamstai, ir nepa-
darysiu, — karstai ištare Vladimir, — bet
mane kaltina prieš tamstą, buk aš jau esu pa-
daręs....

Tamsta? Nesuprantu. Kas gi tamstą
kaltina?

— Tamsta atmeni laisvą, kurį vakar skaitė.

— Na tai kas?

— Atsimeni ten Murinovo vardą?

Ant Katės veido pasirodė neramumas.

— Tą, kuris Joną prazūdė, ar išdavė? —
paklausė Kate.

— Taip, tą, kurį taip sunkiai kaltina prieš
tamstą. Nežinau tamsta: Murinov — tai
aš esu.

— Tamsta? — riktėlėjo Kate, įsmeigusi į
jį akis.

— Taip, aš, — atkartojė Vladimir. —
Man labai buvo sunku išeiti, nenuplovus nuo
savęs to apkaltinimo, buk aš esąs tamstų ne-
laimės kaltininkas. Tiesa, aš įtraukiau tam-
stos broį į mūsų eiles ir aš tuo didžiuojuos.
Bet aš visai nekalts, kad jis pakliuvo.

Vladimir stačiai ir giliai žiūrėjo jai į veidą:
laukė atsakymo. Mergaitė tylėjo — rim-
tai manė.

— Įtraukęs į savo eiles ir prirėngęs jam
prazūtį? — atsakė Kate, tvirtai žiurdama į
Vladimirą.

Jis neisigando to žiurdymo: ugnis žibtelė-
jo giliose jo akyse.

— Mus viską laikia prazūtais, Kate....

Katarina Vasil'jovna, — pasitaisė Vladimir.

Mes einame atvliromis akimis. Jis, aš visi....
Ir tame mūsų jiega yra.... Tame ir yra mūsų
paaukimo prakilnumas, tam mūsų laimė-
jimas, — kalbėjo Vladimir užsidedęs.

Kate klausė. Kaszin-kas artimas, karstas
putė ant jos iš tų žodžių. Mergaitė atsiminė
apie krikščionius kankinius.

— Aš suprantu tamstą, — sušnibzdėjo
mergaitė, — ir.... ir nepykstu ant tamstos.
Bet ar nuo to lengviau? O Jonučio mes jau
nebeturime. Kuomet tamsta apie jį viską pa-
pasakojai, aš maniau, kad jis vėl prisikėlė.
Ir vietoje to....

Ji nuleido galvą — jos akys žibėjo ašaros.

— Gana! — pasakė Vladimir, priejęs prie
mergaitės arti. — Kam nusivilti? Aš sugadi-
nau tamstai upą. Atleisk man. Aš kalbėjau
abėnai, nevien apie broį. Arestas tai nėra
prazūtis. Aš gerai žinau brolio praeitį. Jis
neturi jokių prasikaltimų, visai neturi, ir dau-
giausiai jis tik Siberiją gali gauti. O iš Si-
berijos — ak, kaip aš nedasiprotėjau tam-
stoms anksčiau pasakyti! — iš Siberijos žmo-
nės bėga, taip bėga!

Vladimir neramiai ėmė vaikščioti po kam-
barį.

— Girdi, Kate, ką aš tamstai pasakysiu.
Aš turiu draugus. Aš pats šitą galiu. Duo-
du aš tamstai žodį, kad niekas manęs nesulai-
kys nuo šio laiko, mano gyvenimo tikslas bus
sugrąžinti jums broį. Ar tiki tamsta man?

— Tikiu, tikiu! — atkartojė Kate, visa
prašvitusi nuo netikėtai atsiradusios vilties.

— Kokia bet būtų laimė! O, kaip aš esu ta-
mstai dėkinga!....

— Ne dėkok, ne! Tamsta nežinai, kas
esi tamsta man! Aš viską padarysiu, kad tik
nudžiuvinti nors vieną tamstos ašarą, kad
butum tamsta linksma! Tarnauti tamstai....
kokia laimė!....

Vladimir umai susilaikė. Tas prisipažini-
mas išsiveržė savaimi, jis susilaikė, kuomet
jau buvo vėlu.

Kelias minutes abu tylėjo. Vladimir dre-
bancia ranka perbraukė sau per kaklą.

— Atleisk, — prakalbo jaunikaitis, — kad
aš su tamsta, jau sužieduotinė, taip kalbu.

Na, užteks, mes turbut jau niekuomet nebe-
pasimatysime. Kate, atmink, kad manyje to-
kiu prakilnumu, tokio švaraus jausmo niekas
nebuvo sužadinęs. O dabar — sudiev.

Vladimir kietai paspaudė jos ranką ir
išėjo.

Kate pasiliko viena — nustebusi. Niekio
panašaus ji nelaukė. Jos širdis tylėjo. Bet
jai pasidarė taip šviesu, taip keista ir gerai.
Kuomet ji lipo ant viršaus, jos žingsniai bu-
vo lengvūs, tartum ji ėjo ne žeme, bet plaukė:
į ligonės kambarį įėjo visa prašvitusi, žibanti.

Ligonė kietai miegojo. Vienutinė žvakė
išblyskusiai švietė kambaryje. Galvugalyje
sėdėjo auklė su nėrinium rankose. Ji įsmeigė
į mergaitę senas akis, kuriose buvo ir klaui-
simas ir nerimastis.

Kate, nieko nepasakiusi, priejo prie auklės
ir pabučiavo jai stačiai į lūpas.

— Ak, tu mano brangi balandėlė, — ištare
senutė, glostydamą raukšlėtą ranką gražia-
mergaitės galvelę. — Matau aš, kad mano
paukštelė per daug tankiai aplanko filigij.

— Kągi? — visame Dievo valia. Išrinktąjį neži-
nai kur sutiksi.

— Ne, auklė, — pasakė Kate, dėdama jai
galvą ant peties. — Ne, ne tas. Jis ne mano
išrinktas, auklė.

Prie gonų subildėjo tekiniai. Kate pa-
sako ir skubotai priejo prie lango. Kas tat
galėtų būti? Viešpatie! Iš dviejų veizimų
išsoko žandarai ir greitai apsupo namą.

— Auklė! — sušuko Kate, išbalusi yt mir-
tis, — atvažiuo jį palmti. Bėgk pas jį, pa-
slėpk, išgelbėk! Greičiau, greičiau, miela;
Aš užlaikysiu juos čia.

Senutė, užmirusi metus, galvatrukčiais
nubėgo į apačią, Kate vos galėjo suskubti pas-
kui ją.

Priekambaryje pasigirdo stiprus skam-
butis.

Kate puolė prie durų ir skubokai atidare,
kad pertraukti trukmą.

Įėjo jaunas žandarų oficerius ir prokuro-
ras, civiliskai apsitaisęs.

— Ramiau, pas mus yra ligonė, — pasa-
kė jiems Kate.

— Atsiprašau, panaite, kad mes tamstą
trukdome, — mandagiai pasakė prokuratoras;
— tarnybos pareiga.

Prokuratoras buvo pajįstamas Krutikovui
ir priegriam turėjo specialinę gubernatoriaus
instrukciją, kuo mandagiausiai elgtis su jo
mylimo draugo busimais giminėmis.

— Ko tamstoms reikia? — paklausė Kate.

— Mes turime žinias, kad tamstų name
yra pasislėpęs politiskasis prasikaltėlis.

— Tamsta kalbi apie mūsų svetį Vladi-
mirą Volginą? Aš nieko nežinau apie jo pra-
sikaltimą, — atsakė Kate.

— Tikiu tamstai, panaite, — pas

PIRMA LIETUVIŠKA BANKA AMERIKOJE **3252 SOUTH HALSTED STREET, Kampas 33čios, CHICAGO, ILL.** **A. OLSZEWSKIS, Savininkas.**

SITA BANKA skolina žmonėms pinigų pirkimui namų ir lotų mieste Chicago nuo mažiausios iki didžiausios sumos. Jeigu perkite namą ar lotą, o neturi visų pinigų, atėik pas mus, o mes tau juos paskolinsime už prieinamą procentą ir ant lengvų išmokėsių.

SITA BANKA taipgi priima užsėdėjimui pinigų nuo mažiausios iki didžiausios sumos ir moka depozitoriams 3% metams.

SITA BANKA taipgi pamsdo žmonėms skrynelės (Boxes) pasidėjimui pinigų už \$3.00 metams. Šios skrynelės taip yra apsaugotos, kad prie jų nė ugnis nė vagis negali priklsti.

SITA BANKA parduoda namus ir lotus lengvais išmokėjimais. Jei nori pirkti namą ar lotą mieste Chicago, atėik pas mus, o mes tau surasime tą ką norėsi ir ką įėjai.

SITA BANKA apsaugoja nuo ugnies namus, būrnus ir naminius baldus turtingiausiose Apsauginio (Insurance) Kompanijose. Taigi apsaugoji ir gyvastį bei susizėdimą ("Life and Accident Insurance").

SITA BANKA išskolėtuoja dalis ir skolas iš Europos ir kitų šalių pigiau ir greičiau kaip visos kitos bankos.

SITA BANKA parduoda šifkortes-visų linijų ir siūnčia pinigų į Europą ir visas dalis svieto geriau, greičiau už visas kitas bankas.

KO TIK REIKALAUJATE, atėikite pas mus, o mes su noru iškausysime Jūsų reikalus ir jeigu bus galima, mes juos geriau ir pigiau atliksime už visus kitus.

BANKOS VALANDOS.

Mūsų Banka yra atdara priėmimui, išmokėjimui ir siuntimui pinigų ir šifkortių kasdien nuo 8 valandos ryto iki 9 valandų vakaro, o nedėdėdėiais ir šventomis dienomis nuo 9 valandos ryto iki 9 valandų vakare.

Olszewskis pats Bankoje buva šiose valandose:

Šiokiomis dienomis:

Nuo 8 valandos ryto iki 6 valandų vakare

Nedėdėdėiais ir šventomis dienomis:

Nuo 11 valandos ryto iki 4 valandų po pietų.

Panedėdėiais:

Nuo 8 iki 9 valandos ryto iki 1 valandų po pietų ir

Nuo 8 iki 9 valandų vakare.

Norintieji su patim Olszewskiu asmeniškai (asabiškai) pasimatyti malonės kreiptis augščiau nurodytose valandose.

GYVENANTI tolymesniuose miestuose kreipkitės prie mūsų laiškais adresuodami.

A. OLSZEWSKI
3252 SOUTH HALSTED ST. CHICAGO, ILL

Naujausios Knygos, Gaunamos **"LIETUVOS" Knygme Šios:**

- 64 KRYŽIŲKAI. Istorikas aprašymas per Henriką Sinkovičių. Vertė J. B. Smelstorius. Penki tomai. 2 knygos. Mahanoy City, Pa. pusl. 1034. Kaina \$1.50.
- 66 KAPITONAS VELNIAS. Prieliklirano De Bergerne. Vertė iš prancūziško kun. Dr. M. Juodytis. Mahanoy City, Pa. pusl. 404. Kaina \$1.15.
- 67 MALDOS Galybė. Istorikas piešinyje IV šimtmėčio krikščionybės. Lietuvių kalbon vertė P. B. Chicago, Ill. Pusi. 74. Kaina 25c.
- 68 MUSIKIAI UŽSIENYJE. Juokinas aprašymas kelionės į Paryžių ir atgal. Mikalojus ir Glapirio Ivarov. Parašė N. A. Leikins. Lietuvių kalbon vertė Magnus Parvaldis. Chicago, Ill. Pusiapl. 216. Kaina 50c.
- 69 PAARSIŲ ŽIEDAS. Ir kitos gražios apysakos. Lietuvių kalbon parašė A. Antonov. Boston, Masa. Pusi. 47. Kaina 15c.
- 122 RYMES. Romanas. Parašė Emilė Zola, versta iš Prancūzų kalbon. Tai yra labai svarbus ir garsus veikalas, parašytas vieno garsiausių Prancūzų rašytojų Emilė Zola. Tai knyga yra versta į visas kalbas, todėl yra labai svarbi Lietuviškais verimais yra lengvas ir gražus. Chicago, Ill. Pusi. 432. Kaina \$1.25. Brutals audimo apdarais \$1.50.
- 154 TUKSTANTIS NAKTŲ IR VIENA. Arabiškos istorijos. Parašė D. T. Bočkaukas ir Tročias Išdavin. Mahanoy City, Pa. pusl. 540. Kaina \$1.65.
- 292 PABAIGTUVAS. Dviejkamė komedija. Parašė J. Korzeniovskis. Lietuvių kalbon vertė Adolgas Vėgė. Vilnius. Pusi. 49. Kaina 30c.
- 258 DAINOS VASAROS GROŽYBŲ. Ir šlap visokios meliškos, tautiškos, kariškos ir juokausos. Čia bus viso 20 dainų. Chicago, Ill. Pusi. 40. Kaina 15c.
- 66 BILOMIS IR PROZA. Parašė K. Bačkaukas (K. Vainas). Čia bus daug eilių tinkamų deklamacijoms ir kitokių. Chicago, Ill. Pusi. Kaina 25c.
- 65 PIRMIEJI ŽIEDAI. Eilės. Parašė J. Jovaras. Chicago, Ill. Pusi. Kaina 15c.

380 GRAZI DOVANELE LIETUVOS **ARTOJAMS. Eilės. Parašė K. Sikielis. Chicago, Ill. Pusiapl. 21. Kaina 10c.**

441 SLEKTŲ MALONĖS arba Mažuvka. Pradžioje eilės iš 1862 m. Antra laida. Chicago, Ill. Pusi. 20. Kaina 5c.

663 JONAS KALVYNAS. Jo gyvenimo ir veikimas. Su Kalvyno paveikslais ir juo išliku į Vilnius atnove. Parašė kun. Jonas Šepety. Vilnius. Pusi. 61. Kaina 25c.

673 KAIP JAPONAI GYVENA DABAR. Parašė Dėdė. Vilnius. Pusi. 48. Kaina 10c.

688 MEDŽIAGA Lietuvių. Latvių ir Prūsų mitologija. Kazimiero Butko. 2eilis apylytis. (Didelio formato). "Lietuvių Tautos". Vilnius. Pusi. 17. Kaina 25c.

723 UKSYSTĖS POPIEROS arba kaip galima pastoti suvienytų valstijų ūkėn. Paga nauja įstatymus, sutaisė A. B. Strimaitis. Shenandoah, Pa. Pusi. 23. Kaina 25c.

934 MUSŲ PADĖJIMAS. Kalkurle aiškinimai iš dabartinio darbininkų padėjimo. Parašė A. Antonov. Boston, Masa. Pusi. 40. Kaina 15c.

953 REVOLUCIJA. Jos prasmė, prieštastys ir pamatai. Parašė J. Baitraltis. Plymouth, Pa. Pusi. 44. Kaina 10c.

1158 KAIP NAMIE NUO DŽIOVOS GYDĖTES. Parašė Berlio prof. Dr. A. Moeller. plaunų ligų specialistas. Vertė P. Tvarkanta. Vilnius. Pusi. 39. Kaina 10c.

1165 MOKSLAS, SVEIKATA IR KULTūra. Proty lavinimas ir išvystymas žmogiško kuno kultūroje. Parašė Ant. Briedis. Su 19 paveikslais. Chicago, Ill. Pusi. 31. Kaina 20c.

1539 TABAKAS. Kaip jis žmoneis kenkia. Paga A. Apolova ir daugelį iš gyvenimo patyrimų. Parašė K. Sikielis. Boston, Masa. Pusi. 63. Kaina 20c.

1646 VADAS PRIE MOTERYSTĖS. Parašė Ant. Briedis. Chicago, Ill. Pusi. 48. Kaina 15c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

1690 DOVANELE. Skaitymo ir rašymo mokslas. Elementorius ir pirmoji knygelė. Sutaisė Kaav. Vana. Vilnius. Pusi. 138. Kaina 60c.

No. 210 Dėdė atvaziavo. Komedijs vienamo akto. Paga lenkišką sutaisė B. B. ir M. P. -la. Chicago, Ill. Pusi. 62. 20c.

No. 225 Geriausi vilniai, negu niekad. Komedijs vienamo akto. Paga lenkišką sutaisė K. B. ir M. P. -la. Chicago, Ill. 1903. Pusi. 48. 15c.

No. 262 Mindaugas. Lietuvos karalius. Istorikąs pavykimas 5-9 akto. Lenkiškai parašė Julius Slowacki. Lietuviškai vertė V. Kapana (Dr. V. Kudirka). Chicago, Ill. 1900. Pusi. 66. 25c.

No. 100 Pasaka apie kantrią Aleng, dukterį turki clesoriaus Antoniaus, kuri per 22 metus vaikėdiodama po svietą, daugybę bėdų ir vargų iškenčė. Antra laida. Iš lenkiško vertė A. Olszewskis. Chicago, Ill. 1902. Pusi. 66. 20c.

No. 295 Pietro Caruso. Vieno veiksmo drama. Parašė B. Bracco. Vertė K. Pulda. Veiksmo vieta - Neapolis. Šių laikų atsitikimas. Chicago, Ill. 1906. Pusi. 32. 10c.

No. 286 Pirmi žingantai. Drama keturiuose veikmėse. Parašė Br. Vargša. Drama parašyta iš revoliucijos judėjimo Lietuvoj. Chicago, Ill. 1909. Pusi. 60. 20c.

No. 569 Svetlo pabaiga. Iš rusiško vertė Pr. Stulela. Kas nori atsiduoti, kada bus svieto pabaiga, tegul perskaito šią knygelę. Chicago, Ill. 1902. Pusi. 31. 10c.

No. 597 Žvėrys ir žmogus. Paga Schmeblj sutaisė Sėrnas. Mokslas apie subudavimą kuno visokių žvėrių, paukščių, žuvių, žarnapilvių ir žmogaus. Klekviens žvėris arba gyvis aprašytas kas sau su visomis jo ypatybėmis ir kokią gyvenimą gimė jis tveria. Su paveikslėliais. Chicago, Ill. 1906. Pusi. 313. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 605 Airlia. Lapel iš istorijos Airlia. Parašė A. Janulaitis. Chicago, Ill. 1908. Pusi. 53. 15c.

No. 611 Biologija arba mokslas apie gyvūnus. Paga Dr. M. H. Berlaudo parašė Sėrnas. Su paveikslėliais. Yra labai svarbiu mokslu, kuo knyga apie visas mūsų pasaulio žvėries. Ji parodo visų vystymąsi, jų žemes kraištį ir net mažiausią šalių žmoneis ir jų paveldus. Aprašo jų kilmę, parvą, tikėjimą, papročius, užsiėmimą ir abejaus vieta. Kas nori pilnat pastoti žmonių istoriją, tegul perskaito šią knyga. Chicago, Ill. 1903. Pusi. 507. \$2.00. Apdaryta. \$2.50.

No. 655 Istorija abelna. Dalis I. Nuo seniausio, iki šiolio - 2800 m. pr. Kr. iki gautiniam išdėtinimui imperijos Aleksandro Makedoniskio 346 m. pr. Kr. Parašė Dr. A. Bacevicius. Su paveikslėliais. Knyga apie visą pasaulio istoriją, apie visus žmonių ir kareivių, herojų, karo kunigų ir kareivių. Heterogilis Aikadų rašytojų tt. Chicago, Ill. 1904. Pusi. 493. \$1.00. Ta pati tvirtuose apdaruose. \$1.25.

No. 722 Trumpa senobės istorija. Paga prof. R. Vipper vertė iš rusų kalbos D. Su paveikslais senovinių lietuvių ir šiais apvalvotais žemėlapiu (mapomis). Yra tai tikrausia svieto istorija nuo seniausio laiko, daug metų prieš Kristaus gimimą iki nuopuolimo Rymų viešpatystės. Chicago, Ill. 1904. Pusi. 305. \$1.00. Druotose apdarose. \$1.25.

No. 381 Gyvybė (kantas) ir kitos trumpos apysakos. Parašė Jonas Vainokas. Toliau čia eilės Gyvybė, iš tvirkšliai Vilius, 4 sonetai, Proverbiai ir Jautiniai, Chicago, Ill. 1907. Pusi. 41. 15c.

No. 436 Revoliucija dalios. Surinktos iš visur 24 dienos naujos gaidynės iš revoliucijos atbalsai. Chicago, Ill. 1908. Pusi. 30. 15c.

No. 442 Svėjus arba vaizdas siekti augtybės. Tragedija-poema. Penktose aktoose. Parašė Jonas Vainokas. Yra fantastiškas piešinys, parašytas sociologine formoje. Chicago, Ill. 1907. Pusi. 135. 40c.

No. 471 Aktyvi apšėreikimai sviete, ir kurios žmoneis nuolat žiuri, bet jų goral nesurpanta. Su 7 paveikslėliais. Labai naudinga knygelė tiems kurie nori sužinoti, iš ko darosi šaltai, griauimas, lietus ir eniegas. Kas yra debeat, ant ko jie laikosi ir tt. Chicago, Ill. 1894. Pusi. 72. 25c.

No. 472 Apšėreikimai atmosferoje arba meteorologija. Paga profesorį Vojekov's sutaisė Sėrnas. Aprašo, iš ko susivertia ore žaibai ir griaustiniai, nuo ko atsiranda ant dangaus įvairios sviesos ir šėšėliai, ir daugybę kitų įvairiausių ore apšėreikimų. Plačiai ir labai suprantamai paaiškinta, kaip galima sužinoti oro permainas ir daug kitų įdomių dalykų. Kiekvienas aprašymas, aiškesniais, suprantamais, paprastais ir pavelkiais. Norintiesiems aršius supažinti su oro ypatybėmis, verta perskaityti. Chicago, Ill. 1907. Pusi. 238. 75c. Apdaryta. \$1.00.

No. 473 Apie žemę ir kitus svietus, jų buvį ir pabalgę. Paga Reipnerę, Paibę ir kitus sutaisė Sėrnas. Aprašo, kas yra žemė, iš ko ji susideda, ant ko laikosi ir kaip galima. Kas yra saulė, žvaigždės, mėnulis, planetos, kometas ir kitos rasti žinomos žvaigždės. Su 30 astronomiškų paveikslų. Yra tai vienatish knyga, iš kurios žmogus tikrai gali apšėreikti. Chicago, Ill. 1896. Pusi. 265. 75c. Ta pati apdaryta. \$1.00.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 568 Senų padynių lėnykų gyvi sutėrimai. Paga Hutchinsoną sutaisė Sėrnas. Su paveikslėliais. Aprašo seniausią gadylių įvairius sutėrimus, gyvenudus ant žemės dar prieš atėjusius lietuviškai. Prie kiekvieno radima žmogaus. Standien tu sutėrimų kunois žmoneis, kasdmi gimus šėlinius, kanalus, arba imdami iš žemės anglių, randa giliai palaidotus kamejais. Tuli sutėrimų strado dieius, nesugadintus kunois, užklotus keliolikos šėknių storio, žemės eile. Jie yra standien išstatyti įvairuose muzejuose, iš kurių žmoneis mokinais patinti, kaip sena yra mūsų žemė. Mokslindai, pagal etorumą ir senumą žemės slooginų, kuriuose tu sutėrimų kunois randa, gali apšėreiti, kaip sena yra mūsų žemė ir kaip seniai žmogus ant jos atėdavo. Chicago, Ill. 1900. Pusi. 270. \$1.00. Apdaryta. \$1.25.

No. 545 Nematomai prieštai ir draugai žmonij. Paga Bliet' sutaisė Sėrnas. Aprašymas seniausiągi bakterijų, gindandų visokias ligas pas žmones, jų muskimas, vystymai ir tt. Su paveikslėliais. Chicago, Ill. 1905. Pusi. 113. 40c.

No. 548 Oras, Vanduo, šviesa ir šiluma. Lektyja Prof. Blochmann'o. Sutaisė Sėrnas. Visiems suprantamai aprašyta ypatybės chemiako ir fiziko proceso, aiškesniais pavyzdymis kurio yra daugelia tam tikrų paveldiųjų. Chicago, Ill. 1907. Pusi. 138. 40c.

